

Sevgili Okuyucular

Metapsişik Derneği olarak idrak ettiğimiz vazifelerimizi yerine getirebilmek için sizlerin desteğine, sizlerin içinde olduğunuz bu yolun bilgisini, gözlerinizi kırpmadan, başkalarına anlatmanıza ve öğretmenize ihtiyacımız hiç bir zaman bitmez. Bu durumu yaşayan "yol kardeşlerimizin" bütün "insan kardeşlerimize" elindeki bilgi ışığını vermesi bir vazifedir, hem de bir icaptır.

Mevcut realitelerinde bitmez bir körlükle çakılı kalmış insanlarımıza, "hakikat sevgisinin" tadını alan sizlerin yapacağınız yardımların önemi büyüktür. Bildiklerinizi olduğu gibi, çevrenizdekilerin nasibi olarak onlara veriniz. Onlara tutacağınız ışık puslu idraklerinde bir harekete sebep olacaktır. İçlerindeki zulmeti aydınlatacak olan "iç ışık" doğduktan sonra, aydınlanma ve uyanış doğal bir sonuç olarak ortaya çıkar.

Deniyor ki:

"Liyakati genişleyen varlık İlahî İrade Kanunları'ndan o oranda fazla istifade eder. Çünkü varlıklar kendi tekâmül seviyelerine göre İ.İ.K.' larının bir tatbikisidir."

İşte bu bakımdan da, siz sevgili okurlarımız, etrafınızdaki insanlara elinizdeki bilgiyi aktarmakla yükümlüsünüz. Dernek olarak sözle, yazıyla, ses bandıyla, video ile sizlere İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de ulaşmaya çalışıyoruz. Her geçen gün bu hizmetimizin alanı genişliyor, büyüyor. Yakında hudutlarımızın ötesine yazılı ve sözlü uzantılarımız olacak. Bizlere, elinizdeki bilgiyi çevrenize -seviyeleri ne olursa olsun- hiç bir duygusal endişe taşımadan aktarmakla en büyük desteği vermiş olursunuz. Bilgiye karşı olan borcunuzu onu başkalarına vererek ödemenin tam zamanıdır.

Denmiştir ki:

"Bizim hemcinslerimize karşı davranışımıza en ziyade hâkim olması gereken husus ancak hakiki bir beraberlik, bölüşme, paylaşma içinde **hizmet** olabilir. Şahsî benlik ve büyüklük arzusu yerine şahsî mesuliyet duygusu işlenip geliştirilmektedir. Maksatlarımız, nihai gayeler bakımından, başkalarının menfaatlerini hedef alıp almadığı hakkındaki tahlil, inceleme ve tecrübelere dayanacak nitelikte olmalıdır. Böyle aydın bir düşünce yapısı size çok fazla idealistçe ve çok uzak mı görünüyor?"

* * *

Realiteler görünümlerinden tamamen farklıdırlar. Beş duyunun edindiği bilgi BÜTÜN'ün ufacık bir parçasıdır. Birbirinden ayrı birçok haletler ve hayat yaşarız. Uyku ile uyanıklık realiteleri arasında çok sayıda hayatlarımız vardır. Şuur ve belleğimiz hatalı izlenimler veren bir sınırlanma içindedir. Normal hâlimizde ne üstün şuurumuzdan ne de alt şuurumuzdan haberimiz vardır.

İnsan realitelerinin görünenin ötesindeki **kiymetleri** sezebilmeleri nispetinde tekâmül hamleleri yaptıkları gözlenebilen bir gerçektir. Bu kiymetler insanların kudret ve liyakatlerine göre dağıtılan vazifeler gibidir. Kudret ve liyakatler realitenin kabul ettiği kudret ve liyakatlerle eş değerde asla değildir. Realitenin değer ölçüleri çok ilkel ve kabadır. Buna rağmen insanların işleri kendi kaderlerini yaşamaktan ibaret olan işlerdir. Bu kader, yani bütün zaruretler bir vazifenin çeşitli idrak ve şuur seviyesindeki uygulamasından ibarettir. Bu bakımdan ele alırsak, bütün bir hayat ve hayatlar ve de evrensel canlılık, vazifelerini kendi kudret ve liyakatlerine göre yerine getiren varlıksal faaliyetlerdir. Her canlı, bilsin - bilmesin kaderini yaşar, yani varlıksal vazifesini yerine getirir. Varlığının tekâmül düzeyine uygun bir şekilde varlıksal fiil ve faaliyetinin amacı olan vazifesini yerine getirir ve buna da hiç bir şey engel olamaz.

İnsanlar madde aracını kullanarak tekâmül etmek kaderini yüklenmiş olan varlıklardır. Çizdiğimiz manzaranın asıl doku su işte bu zaruretin bir ifadesinden başka bir şey değildir. İnsanlar kendilerine verilen vazifeyi yerine getirmek suretiyle tekâmül ederler. Vazifenin yerine getirilmemesi veya ihmali, insanların ıstırap kaynağı; vazifenin yerine getirilmesi ise, mutluluk ve huzur veren vicdanî parlaklıktır.

Vazifenin yerine getirilmesi, küresel olarak, hayatın kendisidir. Yani hayat bir vazifeler manzumesi, vazifeler zinciridir; hiç bir hareket vazifenin tamamlanmasına engel olamaz. Hürriyet ve iradesini kullanan insan kendine verilen vazifeyi yerine getirmeyebilir, ihmal edip savsaklayabilir, hatta tamamen unutabilir. Yapılması gereken vazife, liyakat sahipleri tarafından tam zamanında yerine getirilir. Yürüyen tekâmül kervanının hızı ve yolu asla değişmez.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

KIYAMET YOK MU?

B EDENLİ hâlde yaşarken, varlığın üzerinde bedenlendiği ortamın kendisine yüklediği birtakım ağırlıklar vardır. Siz fevkalâde güzel atılımlar yapmak isterken, gerek çevrenizden, gerekse fizik bedeninizden dolayı ortaya çıkan birtakım arızalar ve engeller yüzünden o atılımları yapamayabilirsiniz ve çoğunlukla yapamazsınız da...

İçinizden, tıkanmış bir trafik içerisindeyken, bindiğiniz otobüsten sıyrılıp, fırtına gibi istediğiniz yere gitmek, kuş gibi uçmak gelir, ama maalesef yapamazsınız. Ne otobüsten dışarıya çıkabilirsiniz, ne de dışarı çıktığımız zaman kuşlar gibi uçup gidebilirsiniz. Fiziksel ortamın, bedeninizin, toplumun ve çevrenin size yüklemiş olduğu bu mevcudiyetleri yerine getirmek zorundasınız. Doğal ve icaplara göre hareket etmek zorundasınız. Yani dış dünyanın bizi kontrol altında tutan bir özelliği vardır. Şimdi konumuza girebiliriz.

Kıyamet, insan için meydana getirilmiş bir şey değildir. Eğer bu tür olaylar vuku bulacaksa, bu, dünyanın kendi normal hareketleridir. Volkanlar fışkırabilir, kaya parçaları kayabilir, magma üzerinde yer değiştirebilir, kıtalar birbirinden uzaklaşabilir, iklimler değişebilir. İnsan eliyle veya başka bir nedenle ozon tabakasında birtakım delikler açılabilir. Kontrolü mümkün olmayan güneşin tahrip edici ışınları insanlara kadar ulaşabilir ve ulaştığı noktalarda büyük hasarlara neden olabilir.

Bedenimiz, toplum vs. gibi dış koşullar

bizi nasıl kontrol edebiliyorsa, genel olarak birçok bakımlardan dünyanın kendi hayatı da insanları kontrol eder. Kıyamet yoktur demek istemiyoruz. Aslında bu iki olay **senkronize** bir vaziyette karşılaştırılmıştır. Çok yüksek, çok ulu (kuşkusuz, 'yüksek' ve 'ulu' dan ne anlıyorsak...) dünya dışı zekâlar tarafından, ruhsal plânlarda pişirilip, kotarılan birtakım olaylar sonucu, insanların yeryüzündeki tedrislerinde, onlara, onların anlayışları doğrultusunda bazı somut örnekler verebilmek için, insanları pekâlâ bir yanardağın lâvları altında bırakabilirler. İnsanlar çok büyük bir depresyonla ıstırap çekebilirler veya bir su baskını içerisinde kalarak, maldan mülkten olarak, onun getirmiş olduğu ıstırap içinde düşünebilirler. O büyük zekâlar, o büyük varlıklar bu işi senkronize edebilirler. Hemen üst üste getirebilir ve size: "Eğer şöyle şöyle yapmamış olsaydınız, başınıza da bu iş gelmezdi..." tarzında işi getirip ona bağlayabilirler.

GERÇEK KIYAMET İNSANIN İÇİNDE KOPACAKTIR

KIYAMET tasvirlerinde ateşler, yanmalar, yok olmalar, alt üst olmalar, evlerin yıkılması, tarlaların yok olması vs. vardır. Yani bu öyle bir gündür ki, sanki insanların kendi benliklerinde buna benzer müthiş değişiklikler olacaktır. Kıyameti bu manada anlamalıdır. Dünya jeolojik kaderini zaten yaşamaktadır. O, uzaysal bir birimdir, kozmik bir ünedir. Kendine ait bir hayatı vardır. Kara-

Fizik kıyamet insanın değil, dünyanın meselesidir. İnsanın kıyameti uyanması, suurlanması, kendini bilmesidir.

ları yer değiştirir, suları taşar, buzulları erir, bazı yerleri çöllerle, bazı yerleri sularla kaplanır... O da aynen bir insanın yaşadığı gibi hayatını sürdürmektedir. Ruhların enkarne olmaları, bu bedeni yönetmeleriyle meydana gelen insan birimi de, o dünya üzerinde asalak olarak yaşamaktadır. Biz dünya üzerinde parazit şeklinde yaşamakta olan asalaklardan başka bir şey değiliz. Dünya bizim için yaratılmış değildir. Bunu böyle kabul etmek gerek. Güneş, kutup yıldızı vs. bizim için yaratılmamıştır. Onlar dünyadan önce de mevcuttu, sonra da mevcut olacaktır. Fizik evrenin başlangıcı ve sonu hakkında kesin bir şey ortaya koyamayız. Fakat herhalde Yaradan'dan daha az yaşlıdır her şey. Yaradan gibi sonsuz olan bir zamana bağlı değil, fakat sonlu olan bir zamana bağlıdır. Yaradan'dan itibaren mevcut olan bir şeydir. Ama bu bizim anladığımız anlamda 3-5 milyar gibi senelerle de ifade edilecek bir şey değildir.

İKİ TÜR KADER

DÜNYA kendi kaderini, kendi hayatını yaşar. Onun üzerinde asalak olarak mevcut olan bizler de iki tür kader yaşarız:

① - Dünya'nın, dolayısıyla fizik evrenlerin bize yüklemiş olduğu birtakım kanunlar sonucunda "sebep-sonuç" zincirine bağlı olarak meydana gelen birtakım mevcudiyetleri bizler sineye çekmek zorundayız. Fizik bedenin bağlı olduğu yasalar mucibince, onların gerektirdiği şekilde yaşamak ve onun bize getirmiş olduğu her türlü yükü taşımak zorundayız.

② - Enkarne olmuş olan varlık, yani evrensel olan gerçek ruh, bedene bağlanmasının nedeninden dolayı bir kadere sahiptir. "Niçin doğmuştur? Ne yapacaktır? Niçin böyle bir beden seçmiştir?" gibi soruları yanıtlamak, yani kendi evrimi için gerekli deneyimleri, görgü ve bilgiyi kazanmak için yaptığı çalışma insanın ikinci kaderidir.

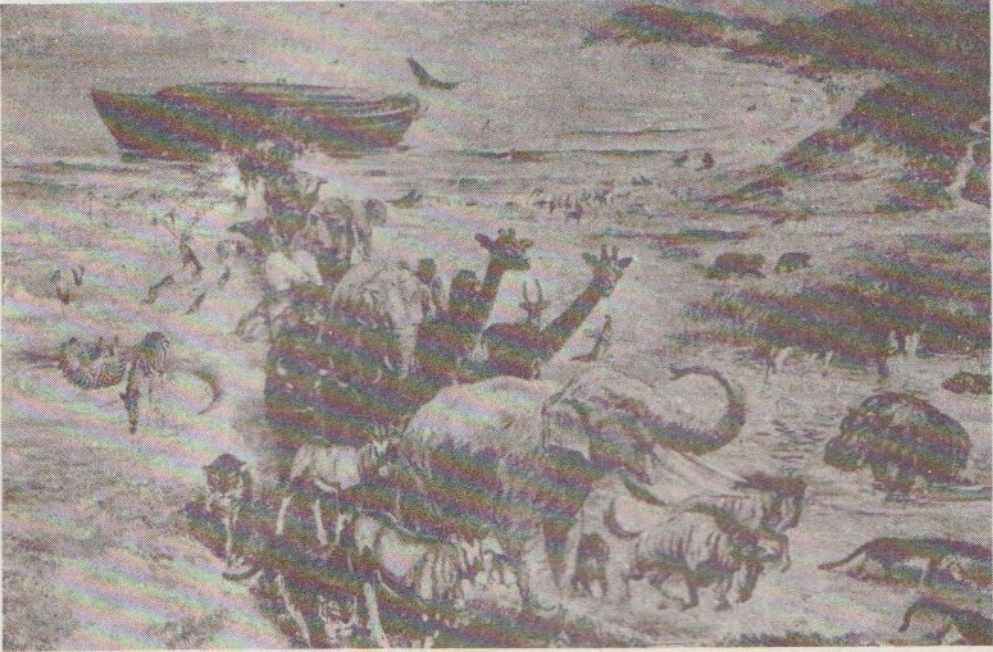
Bitkiler, hayvanlar âlemi ve öteki sistemler için de, hemen hemen aynı ikili kader mevcuttur. Aslında yeryüzünde var olan her düzenek insanın gelişmesine, anlayışının yükselmesine, tekâmül etmesine hız vermek, yardım etmek, kolaylık sağlamak, eğitmek ve öğretmek için tertiplenmiştir. Herhangi bir şey için, "Bu neden böyledir? Şu türlü olamaz mıydı?" tarzındaki kontra sorular içerisinde kalmaktansa, var olan şeyin ne gibi yararları olduğu konusunda üzerinde durmak, insanı daha fazla geliştirecektir.

İşte kıyameti de aynı şekilde düşünmek daha yararlıdır. Aslında kıyamet, bizim anladığımız anlamda ve bir de özel anlamında çoktan başladı ve epeyden beri devam etmektedir. Kıyameti bu materyalist şekli hâlinin dışında ele aldığımız zaman iki anlama gelir. Yani biri fizikî bir alt-üst oluş, diğeri insan anlayışındaki alt-üst oluş. Ve insan için önemli olan sonuncusudur.

KIYAMETİN GERÇEK ANLAMI

BİLİYORSUNUZ ki "kıyam", doğrulmak, ayağa kalkmak, daha mecazî anlamda uyanmaktır. O hâlde insanın bir değil, pek çok kıyameti vardır. İnsan bir kez değil, birçok kez, fırsatı çıktıkça, yapabildikçe, anlayabildikçe, kendi içinde bulunduğu realitenin üzerine çıkmaya çalışır.

maz, yaşaması gereken kıyameti spatyoma doğduğu zaman yaşar ve orada bir uyanıklığa kavuşur. Pek çok varlık, yeryüzündeyken, bedenli hâldeyken pek fazla bir uyanıklık göstermeden, kendilerine verilmiş olan görevlerini büyük bir dürüstlikle, gayet candan, elinden geldiğince isabetli bir şekilde yerine getirir. Fakat bu yaptığı işi çok doğal yasalar içerisinde yapar. Kendisi, özel bir şeyi yaptığının bile farkında değildir. Sanki o ailesine, kendisine bakıyormuş gibi ya da

Dünya nice tufanlar gördü. Acaba insan da iç tufanlarını aynı başarıyla yaşıyor mu? Nefsaniyet, kibir, kin, kıskançlık ve kendini bilmezlik azgın sulara gömülmekte mi?

Şöyle ki: Önünde birçok kapılar varsa, her kapıyı açıp ilerlemesi, daha ileriki bir kapıya ulaşması ve her seferinde ayrı bir kıyameti yaşaması demektir. Bu, bireysel kıyamettir. Bu kıyametin süresi bazen çok kısa olabileceği gibi, bazen de çok uzun sürebilir. Yani normal bir ömür içerisinde bu kıyameti, insanlar iki - üç kez yaşayabilirler. Çeşitli şoklar altında ve sarsıntılar içerisinde çeşitli uyanıklık dönemleri, aşamaları geçirebilirler. Ondan ona, ondan ona intikal edebilirler. Bazen de o hayat içerisinde hiç bir şey yap-

hayatını kazandığı işini yerine getiriyormuş gibi dostça, candan birtakım işler yapar durur. Halbuki yapmış olduğu işlerin özünde yatan, hiç de görüldüğü gibi bir iş değildir.

GERÇEK İŞ

KİŞİ spatyoma doğduğu zaman, anlayışındaki karanlık noktalar ortadan kalkıp, bir parlaklığa ulaştığı zaman, yaptığı gerçek işin ne olduğunu fark eder ve bir uyanışa ge-

çer. Fakat makbul olan, varlığın spatyomda uyanması değildir. Çünkü, iyi kötü, orada adamı nasıl olsa uyandırılar. Makul olan, asıl istenen şey; insanın yeryüzüdeyken bazı gerçekleri anlayabilmesidir. Bu gerçekler birçok yönleriyle insanlara verilmiştir: İlim yönüyle, din yönüyle, sanat yönüyle ve daha pek çok yönlerle...

Ama insanlar bunları devamlı olarak belirli kalıplar içerisinde almaya alıştıklarından, işin özünü kavramaları pek geç olur. Bu nedenle inisiyatif yollar açılmıştır. İni-siyasyon özel eğitim demektir. Özel eğitim, insanın anlayışını açan, içinde bulunduğu re-aliteyi aşmasına yardımcı olan bilgilerin orta-ya çıkmasına ve varlığın kendini tanıma-sına neden olan çalışmalar bütünüdür.

Bunu şimdiki çalışmalar için söylemi-yorum. Bundan asırlar önceki, örneğin Sufi tarikatları, gerçekten bu tarzda bir inisiyatif yoldu ve insanların özel eğitim almalarına vesile oluyordu. Aynı şekilde Avrupa'da da, "inisiyasyon" adı altında (ki, bir bakıma ta-rikat demektir) büyük ve sistematik çalış-malar yapıldı ve bunlar özel bir şekilde in-sanların eğitilmelerine neden olurdu. Kuşku-suz, bu da bir liyakattir.

KIYAMETİ YAŞIYORUZ

ASLINDA kıyameti yaşıyoruz. Tüm in-sanlık bugün, tam bir kıyamet devrine gir-miş vaziyettedir. "Kıyamet" denince, zihni-miz, otomatikleşmiş olarak hemen şunu so-ruyor: "Dünya ne zaman batıyor? Yirmi yıl mı var, otuz yıl mı?" Oysa dünya batmaya-cak. İnsanlar, içlerinden batacaklar. İnsanın alt-üst olması lâzım. O kadar batacık içindeyiz ki, ayaklarımızın altındaki toprak o kadar yumuşamış ki, belimize kadar saplanmışız, farkında değiliz. Yakında göğsümüze, öbür gün burnumuza kadar dayanacak... Bazıları gırtlaklarına kadar gömülmüşler ama hâlâ yeryüzünün alt-üst olmasına bakıyorlar. Gü-nahlar sağlam, paralar sağlam, nefsaniyet sağlam ve "Devam!" diyor. Halbuki çoktan kaybetmiş. Kıyamet, sufilerin de dedikleri gibi, insanın kendisinin uyanması, alt-üst

olmasıdır.

Şimdi, bu alt-üst olmayı, sakın ola ki "dışarıdan bana birisi yapacaktır" anlamında anlamayınız. Elimizdeki kazma kürek, kendi binamızı yıkmak içindir. Yıkmadan yenisi yapılmaz. Kendinizi öldürmeden dirilemezsi-niz. Yok etmeden var olamazsınız. Bir şeyi ortadan kaldırmadan bir yenisini alamazsınız.

Kıyameti yaşıyoruz ve bunu sürekli ola-rak, gayet iradî ve mantıklı bir şekilde, is-teyerek yaşamamız gerek. Elimizdeki değer yargılarının ne kadar rölatif olduklarını, ne kadar az şey bildiğimizi, ne kadar otomatik yaşadığımızı, ne kadar büyük şartlandırmalar içerisinde kendi kendimize birtakım havalar verdiğimizizi, aslında beş para etmediğimizi bilmemizde yarar vardır. Kendi kendimize, "Ben beş para etmem." diyebiliyor muyuz? İşte ondan sonra kendi değerimizi vereceğiz. Hiç kimse kendini bir terazinin kefesine koymak istemiyor. Sürekli olarak kafasının içinde hep istekler, hep bir şeyler elde et-mek, bir şeylere kavuşmak var. İstedikle-riniz, hangi noktalarda ve yüzde oranında to-parlanıyor? Bunun bir sınıflandırmasını ya-pıp düşünmekte yarar vardır. Tüm insanların istedikleri şey: Cân-ı azizlerini mümkün ol-duğu kadar rahat bir şekilde dünya üzerinde yaşatmaktan ibaret... Başka hiç bir şey de-ğil. İnsan kendisini besili bir tay gibi, tüyleri gayet parlak, adaleleri gergin, istediği zaman hızlı koşabilen bir ata benzetmek is-tiyor. Böyle yaşadığı zaman canlı, neşeli, hayat dolu ve mutlu... Başka ne istersin ki hayattan!.. Genellikle insanların %95-99'u bu şekilde değil midir? Hayatı hep böyle is-temez miyiz? Arada sırada bir müzik dinle-diğimiz zaman veya bir yerde mistik bir ses duyduğumuz zaman veya bir şairin belki bir mısraındaki birkaç kelime vs. içimizde şöyle bir ürperti meydana getiriverir. Bedensel haz-ların dışında da bazı şeyleri kapmaya çalışır ve onlarla yetiniriz.

Böylece bu kıyametin kesin, genel bir şekilde kopması gerekir. Bu da olup durmak-tadır. Yani insan ister istemez alt-üst olacak. Yastığının altına kulağını koyarak yatıp, her tarafı dinlemek yok.

Devamı S. 47'de

Dinler Üzerine Bir Bedensiz Varlığın Yorumu ve Bir Papazla Tartışma

Çeviren: Acar DOĞANGÜN

"NASIRALI'nın öğrettiği ve bizim açıkladığımız duru gerçekleri, dininizin önderleri olarak kabul edilenleriyle kıyaslamanızı istemedim.

Biz size yalın bir mesajla, aklınıza haksızlık etmeyi, en küçük bir ölçüde bile zekânızı küçümsemeyen bir mesajla geldik. O ileri sürmüş olduğunuz gibi, öğretisinde ruhun berrak gerçeğinin kanıtını getiriyor.

Önce, dünyanızın istediğini getiriyoruz; sevdiğiniz birinin hâlâ yanınızda olduğunun ve ölümün ayırmadığının kanıtlarını...

Sonra, aracılara insanlığı yükseltmeyi esinleyen ruh gücünü gösteriyoruz. O tüm iş alanlarındaki zenginlikleriyle geliyor, yaşamı daha tatlı, daha uyumlu kılmaya çalışarak...

Sonra, acı ve mutsuzluklarla ezilmiş bedenlerin dertlerini dindirecek şifa ışınları getiriyoruz. Görevimizin tanrısal bir görev olduğunu göstermek için, hepimize hizmet yaşamını sürdürecektir yolu göstermek amacıyla, gücü-

SILVER BIRCH:
Tebliğî veren bedensiz varlığın
temsili resmi

müzün yettiğince, elimizden gelen her şeyi yapmaya çalışıyoruz.

Eski günlerde belirli ölçüde ilham almış olanların öğrettiğini tekrarlıyoruz. Biz Büyük Ruh'un yasalarını işaret ediyoruz ve onların her zaman nasıl işlemiş olduklarını gösteriyoruz. Ve aynı yasalardan yararlanarak dün olmuş olayları yeniliyoruz.

Gene de, ruhun tüm güçlerine erişebilecek olanlar, onların kendilerine ulaşmasına izin

vermeyi reddediyorlar. Ve kendilerini teolojinin insandan uzak yapılarına gizliyorlar. Kendilerini dinsel dogmacılığın manastırlarına kapatıyorlar.

Korkuyorlar, çünkü tüm bu gerçekler Büyük Ruh'un tüm çocuklarınca erişebilir oldukça, sizin ne bir rahibe, ne bir papaza, ne de bir kardinale ihtiyaç duymayacağınızı biliyorlar. Gerçekten de, siz kendinizi, nasıl Büyük Ruh'un bir aracısı yapabileceğinizi öğrenebilirsiniz.

Bana söylediğiniz birkaç şey din-

sel dogmacılığın gitgide sönükleştiğini ve görevimizde başarılı olduğumuzu doğrulayan kanıtlar oluyor."

BİR PAPAZLA TARTIŞMA

"Celsecilerden biriyle konuşmadığıma eminim. Her türlü kuşkunun ötesinde, başka bir varlık vardı ve o İncil'i çok iyi biliyordu."

Bu sözler Londra'daki bir konferansa katıldığı sırada, Silver Birch ile karşılaşmaya ve ona istediği soruyu sormaya çağırılan bir metodist rahip tarafından söylenmişti. İlk oturumda papaz öylesine şaşkınlık içinde kaldı ki, başka bir konuşma daha istedi ve bu kez sorularını önceden hazırladı. Bu bölüm Silver Birch'ün kişiliğinin yeni bir yanını gösteriyor; rehber sıradan bir tartışmacı olmadığını sergiliyor.

Yaşlı ve genç yüzlerce metodist rahip, Westminster Ana Salonu'ndaki senelik kongreleri için toplanmışlardı. Öğretilerinin her yanını tartışmışlar ve çalışmalarını yaklaşık iki hafta sürmüştü.

Zaman zaman, "Spiritüalizm" den rastlantı olarak, yalnızca karşılıklı konuşmaları sırasında söz konusu edildi. Bu ara bir metodist rahibi Hannen Swaffer'e bir seansa nasıl katılabileceğini sordu. Doyle'un "Yeni Vahtı" adlı kitabını okumuştü, ama bunun dışında ek bir şey bilmiyordu.

Swaffer, "Bu gece yapacağımız celseye gelebilirsin." dedi. "Celse sırasında rehber varlıklarından biri olan Silver Birch bir trans medyumunu kontrolü altına alacak, ona istediğini şeyi sorabilirsin, tartışabilirsin, karşı çıkabilirsin, farklı konuşabilirsin, istediğini söyleyebilirsin. Ama sonra bir şey açıklanmadığını söyleyerek gidip yakınma. İstedikini sorabilirsin. Sonra ismini çıkararak celseyi yayınlayacağız, böylece, istemediğin sürece canını sıkmayacaklar."

Görünür bir hizmet aşkıyla dolu, çekici ve çok zeki bir genç olan papaz, böylece seansa katıldı:

Silver Birch: Büyük Ruh'un esini hepinize olsun ve hepinizin, O'nun yapmanızı dilediği her şeyi yapmanızı, böylece her birinizin Büyük Ruh'un bir parçası olduğunuzu duymanızı dilerim. Nereye giderse-niz bu parçayı oraya götürün ve onu Büyük Ruh'un tüm çocuklarına gösterin.

Medyumum, sizin Ruhül-Kudüs dediğiniz güçle doludur. Onu sizin dilinizde konuşuran odur. Ben yeniden dirilmiş olanlardan biriyim.

Papaz: Öte dünya konusunda ne düşünüyorsunuz?

Silver Birch: O sizin dünyanıza çok benzer, bizimkinin bir sonuçlar, sizinkinin bir nedenler dünyası olması dışında...

Papaz: Bu dünyayı terk ettiğinizde hiç korku duydunuz mu?

Silver Birch: Hayır, biz kızılderililerin psişik yetenekleri vardı ve korkulacak bir şey olmadığını biliyorduk. Sizin dininizin kurucusu Wesley gibi psişik yeteneklere sahiptik. Onu ruh gücü harekete geçiriyordu. Bunu biliyor muydunuz?

Papaz: Evet.

Silver Birch: Ama bugünküler artık ruh gücüyle hareket etmiyorlar. Büyük Ruh'a götüren zincirde bazı bağlar vardır. Ve dünyanızdaki en düşük insan bile, sizin söyleyiş biçiminizle, ruh dünyasındaki en yüce meleğe bağlıdır. Dünyanızdaki hiç bir kimse, sizin Tanrı dediğiniz Büyük Ruh ile bağlantısı olamayacak denli kötü değildir.

Papaz: Öte tarafta birbirinizi tanırmısınız?

Silver Birch: Onları siz bu dünyada nasıl tanırsınız?

Papaz: Gözlerimle, onlarla görürüm.

Silver Birch: Ama siz fiziksel gözlemlerinizle görmüyorsunuz. Siz, ruhla görürsünüz gerçekte.

Papaz: Evet, sanırım, ruhumun bir parçası olan zihinsel yanımla görüyorum.

Silver Birch: Ben de ruhumla görüyorum, ruhunuzu görebiliyorum, fiziksel bedeninizi de görüyorum. Ama o, bir gölgedir yalnızca. **Işık ruhtur.**

Papaz: İnsanın yeryüzünde işlediği en büyük suç nedir?

Silver Birch: Pek çok günah vardır. Ama hepsinin en büyüğü, **Büyük Ruh'a karşı olmandır.**

Celsecilerden Biri: Bunun ne olduğunu ona açıklayın.

Silver Birch: Bilenler ve bile bile **Büyük Ruh'u inkâr edenler...** İşte bu, günahların en büyüğüdür.

Celsecilerden Biri: Bu onların, Ruhül-Kudüs'e karşı işlenen günahıdır.

Silver Birch: Buna, büyük kitapta onlar, Ruhül-Kudüs'e karşı işlenen günah diyorlar, ama o, **ruha karşı işlenen suçtur gerçekte.**

Papaz: Düzeltilmiş kopya konusunda ne düşünüyorsunuz? Hangisi daha iyi, Düzeltilmiş mi, Yetkili mi?

Silver Birch: **Sözcüklerin önemi yok, geçerli olan yaptıklarınızdır çocuğum. Büyük Ruh'un gerçeği birçok kitapta vardır ve kim olursa olsun, nerede olursa olsun, O'na hizmet etmeye çalışan tüm gönüllerde...** En büyük İncil budur işte.

Papaz: Varsayalım ki, ölmeden önce insanlar dönmediler. O zaman ne olur?

Silver Birch: "Dönmek" ile neyi kastettiğinizi anlayamadım. Biraz daha açık biçimde ortaya koyar mıydınız?

Papaz: Var sayalım ki, bir insan günahkâr bir yaşam sürdü ve öldü. Başka biri de doğru olmaya aklıyla karar verdi. Öte tarafta ikisi arasında ne fark olacaktır?

Silver Birch: Kendi kitabınızdan söyleyeyim; ne ekmişse insan, onu biçer. Bunu değiştiremezsiniz. **Neyseniz, benim dünyama öylece gelirsiniz; sizin düşündüğünüz ve ötekilere kendinizi göstermeye çalıştığınız gibi değil... İçinizdeki neyse odur.** Buraya geldiğinizde onu kendiniz görebileceksiniz.

(Hannen Swaffer'e papazı işaret ederek) Rüya görüyor.

Swaffer: Psişik yetenekleri olduğunu mu söylüyorsunuz?

Silver Birch: Evet. Onu buraya neden getirdiniz?

Swaffer: O beni aradı.

Silver Birch: Adım adım yöneltiliyor. **Işık yavaş yavaş gösterilir.** Yaşlı bir kızılderilinin İncil'inizi bu denli iyi bilmesi sizi şaşırttı mı?

Papaz: Oldukça iyi biliyorsunuz.

Celsecilerden biri: O, üç bin yıl önce ölmüş.

Papaz: Musa'yı tanır mıydınız?

Silver Birch: Beyaz adam değilim, ben, bir kızılderiliyim. Amerika'nın kuzey-batı dağlarında yaşadım. Sizin vahşi dediğiniz biriyim. Ama sizin Batı dünyanızda, 3000 yıl önce yaşayan alçakgönüllü kızılderililer arasında olandan daha çok vahşilik, daha çok zalimlik, daha çok cahillik gördüm ben. Beyaz adamın, bugün bile, ekonomik olarak kendinden daha kötü durumda olanlara yaptığı tüm zulüm, Büyük Ruh'a karşı işlenen en büyük suçlardan biridir.

Papaz: Bu insanların öte taraftaki durumları nedir? Yaptıklarından dolayı çok acı çekiyorlar mı?

Silver Birch: **İnsanların en çok üzüldüğü, tamamlamadan bıraktıklarıdır, Bizim dünyamıza geldiğinizde, bunu kendiniz göreceksiniz. Yaptığınız ve yapmadığınız her şeyi göreceksiniz, yapmakla yükümlü olduğunuz... O kaçırılmış fırsatlara bakacaksınız ve yapamadıklarını**

za yanacaksınız.

Papaz: İsa'ya inanç konusuna ne dersiniz? Bu, Tanrı'yı hoşnut eden bir şey midir? Eğer O'na inansaydınız, O'nu izlemeye çalışır mıydınız?

Silver Birch: "Efendimiz diyenler değil, Baba'nın işini yapanlar..." Önemli olan yalnız budur, ne söylediğiniz ya da neye inandığınız değil, ne düşündüğünüz bile değil, yalnızca ne yaptığınız... Hiç inancınız olmasa ve siz, düşmüşleri kaldırmaya yardım etseniz, aç olanlara ekmek verseniz, karanlıkta el yordamıyla yürüyenlere ışık tutsanız, işte o zaman yaptığınız iş ruhun işidir.

Celsecilerden biri: İsa, tanrısallığın bir parçası mıdır?

Silver Birch: Nasıralı, dünyanıza gelmiş büyük bir öğretmendi. Ama insanlar onun öğretisini dinlemediler ve onu çarmıha geldiler. **Şu an bile geliyorlar.** Herkeste Büyük Ruh'tan bir parça vardır, ama bazılarında O'ndan daha çok görülür.

Papaz: İsa'nın, evrensel olarak yaşamış olan en iyi insan olduğu kabul edilir. Böyle biri yalan söylemezdi. O demiştir ki: "Ben ve Babam biriz. Beni gören Baba'yı görmüş olur." Bu onun tanrısallığını göstermez mi?

Silver Birch: İncil'i yeniden okumalısınız. O gene "Babam benden büyüktür." demedi mi?

Papaz: Evet.

Silver Birch: O size dua etmeyi öğretmedi mi ve "Gökte olan Baba'mız." demedi mi? O kendisine dua etmeyi hiç bir zaman öğretmedi. Eğer o insanlara kendi Baba'sına dua etmeyi öğretseydi, O nasıl onun "Gökte olan Baba'sı olurdu? O, "Bana dua edin." demedi, "Baba'mıza dua edin." dedi.

Papaz: O "Benim Tanrım." ve "Sizin Tanrınız." derdi, "Bizim Tanrımız." demezdi. O kendini, hiç bir zaman öteki insanlarla aynı kefiye koymazdı.

Silver Birch: O asla, "Sizin Tanrınız ve benimki." demezdi. O, "Siz benim yaptıklarımın daha büyük işleri yapacaksınız." derdi. Kitabınızı okuduğunuzda, sözcükler üzerinde durmamalısınız. Onları, ruhun anlayışı ile okumalısınız, çünkü ruh, tüm gizemleri açan anahattir. Bu yüzden Nasıralı benzetmelerle konuşurdu.

Papaz: "Tanrı dünyayı öylesine sevdi ki, ona biricik oğlunu verdi." sözü, Nasıralı'nın tanrısallığın bir parçası olduğu gerekçesine dayanaktır.

Silver Birch: Nasıralı hiç bir zaman söylemedi bunu. O İncil'e, yıllarca, yıllarca sonra, sizin İznik Konseyi dediğiniz konseyde sokuldu.

Papaz: İznik Konseyi mi?

Silver Birch: 325 yılındaydı.

Papaz: Aldığım bu sözler, ondan daha önce bulunan St. John İncil'i'nden.

Silver Birch: Nereden biliyorsunuz?

Papaz: Oh. Tarih söylüyor bunu.

Silver Birch: Hangi tarih?

Papaz: Tam söyleyemeyeceğim.

Silver Birch: Nereden biliyorsunuz? İncil'in kopya edildiği kitaplar nerededir?

Papaz: St. John'un İncili bitmiş bir yapıtı.

Silver Birch: Hayır. Ondan öncekini demek istiyorum.

Papaz: O, yaklaşık olarak, 90 yıllarında bitirilmişti.

Silver Birch: İncil'inizin derlenmiş olduğu orijinaler nerededir?

Papaz: Değişik belgeler var... (Bir iki tanesini saydı.)

Silver Birch: Onlar kopyalar. Orijinaler nerede?

Papaz:

Silver Birch: Kitabınızın orijinaleri, Vatikan dediğiniz yerde kilit altındadır ve onlar dünyanıza gösterilmedi. İncil dediğiniz, yalnızca

bir kopyanın, kopyasının, kopyasıdır ve bu kopyalarda, orijinalerde olmayan bazı şeyler vardır. İlk Hristiyanlar, Nasıralı'nın ikinci gelişinin çok çabuk olacağını umdular, bu yüzden onun dünyadaki yaşamının ayrıntılarını yazmadılar. Daha sonra da inanç ve umutlarını yitirdiler ve akıldan, anımsayabildikleri her şeyi yazmaya koyuldular. Siz, "Nasıralı dedi ki." dediğinizde, bunları söyleyip, söylemediğini bilmiyorsunuz gerçekte. "

Papaz: Dört İncil'de "Q" diye bilinen temel bir İncil'den kanıtlar olduğu bir gerçek değil midir? Ana gerçekler tüm İnciller'de bulunur.

Silver Birch: Bunların olmadığını söylemiyorum. Yalnızca İncil'deki her sözcüğü Nasıralı'nın söylediğini söyleyemezsiniz, diyorum. Anlamalısınız ki, İncil'deki bazı şeyler, Nasıralı dünyanıza gelmeden uzun bir süre önce de vardı.

Papaz: İsa'nın yazılmamış sözleri üzerine yazılmakta olan kitap için ne düşünüyorsunuz?

Silver Birch: Nasıralı'nın istediği, onun değişleri değildir. O, dünyanızdaki tüm insanların Baba'nın işlerini yapmaya çalışmasını ister, onlara değişlere öylesine kaygılanıyorlar ki, ya-

pılacak işe yeteri kadar zaman ayıramıyorlar. İncil dediğinizi vaaz ettiğiniz yerde, **Büyük Beyaz Ruh'un gerçeklerinin açıklığını çeken bir sürü insan var.** Önemli olan Nasıralı'nın söyledikleri değildir, gerçekten önemli olan, kendi yaşamınızda bir örnek olarak, **neleri gösterdiğinizdir.**

Değişler dünyanızı kurtaramaz. O uzun, upuzun sözcüklerle kurtarılamaz. O yalnızca, Büyük Beyaz Ruh'un çocukları O'nun zırhını kuşanmaya hazır olduğunda, zulüm ve karanlığın güçleriyle, insanı zincirleyen her şeyle savaşa atıldığında kurtarılabilir. İşte bunlar Nasıralı'nın yazılmamış deyişlerinden daha önemlidir.

Papaz: Dünyamızda neden o kadar çok acı çekiyoruz?

Silver Birch: Ancak acıyla Büyük Beyaz Ruh'un gerçeklerini öğrenebilirsiniz. Acılı deneyimlerin potasında, dünyanıza hükmeden yasaların gerçeğini anlayabilirsiniz.

Papaz: Bazı insanlar acı çekmiyor gibi görünüyorlar?

Silver Birch: Siz bir din adamısınız ve önemli olanın bedenın olanların değil, ruhun olanların olduğunu anlamalısınız. Ruhun acısı bedenın acısından daha büyüktür.

(Kaynak: Sevgi Dünyası Dergisi)

**RUH VE MADDE' NİZE SAHİP ÇIKIN;
ABONE OLUN VE ABONE BULUN.**

SONSUZ HAYAT

Yazan: Müçteba ERKMAN

Sevgili okuyucular,

Bu yazıları hazırlarken tek bir gayem vardı: Okuyucularına nasıl faydalı olabilirim düşüncesi. Bir insanın bilmesi lâzım gelen en önemli konu ne olabilirdi? İşte böylece elime kalemi aldığımda, bilgiler kâğıda akmaya başladı.

Bir insan için en önemli şey, kendisini tanıması ve bilmesinden başka ne olabilir ki? İnsanın kendisi deyince, acaba neyi kast ediyoruz? Bu, sadece fizikî beden olsaydı, her anatomi kitabında yeteri kadar açıklaması yapıldığından, yazmama lüzum kalmayacaktı. O hâlde bana düşen kısım; o beden varlığını idame ettiren enerjiyi, "CAN"ı ele alacağım.

Her maddenin nüvesi, molekülleri teşkil eden atomdur ve bu da protonla eşdeğerli elektronların daimî yer değiştirmesiyle işe yarar duruma gelerek bize faydalı olur. İnsanın, bedenini teşkil eden en küçük zerresinde de atom vardır; yalnız elektron yerine hayatron (*) diyeceğimiz bir kıymetin akımını inceleyelim. Elektron akımı kontrolüyle bir manyetik şeride nasıl resim ve sesi kaydediyorsak, hayatronların kontrolü de şuurla yapılır. Fakat hayatronların hareketiyle beden CAN'lı olur. Burada, cansız bedeni değil, asıl bedenimiz olan semavî varlığımızla bağlantıyı ele alacağım.

Fizikî beden, ayrı ayrı yedi birleşik maddeden müteşekkildir. İlim adamlarınca bunlar, katı, sıvı, gaz olarak bilinmektedir. Ben ise, diğer dört fizik beden mad-

desiyle ifade edilen, beden SEMAVÎ gölgesinden söz edeceğim. İşte asıl semavî beden, hayatî kudreti veya can enerjisini taşıyandır. Bunsuz bir fizikî bedene ölü denir. Fizikî beden hamuru semavî şekliyle yoğrulmuştur. Yani, fizikî beden hayat kudretiyle şarj olunmuştur. Fizikî beden, gıdayı hazmettirdikten sonra yararlı kısımlara karıştırıp dağıtım yaptığı gibi, semavî beden de, ruhî kuvvetleri alıp hazmını yapmaktadır. Şöyle ki: Bu kuvvetler bel kemiği boyunca yedi bölgede yoğunlaşır. Çakra denen bu yoğunlaşmış kısımlarda hâsıl olan kozmomanyetik alanların ışık, renk ve şekilleriyle ayrı ayrı titreşimleri vardır. Bu titreşimler hayatronların hareketini sağlar ve salgı bezleri vasıtasıyla, kendi kısımlarıyla ilgili organlarla irtibatı kurarlar. Fizikî beden eşi semavî beden, bu titreşimlerle fizikî bedene etkisini sağlar. Titreşimlerin yayımını temin eden hayatron akımı, hayat enerjisini meydana getirir. Bedende buna CAN ismi verilir.

Şimdi, hangi çakranın hangi organlarla bağlantısı olduğunu görelim:

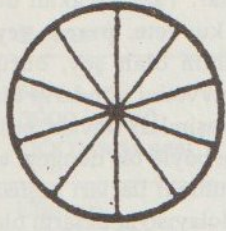
Başın üstünde yer alan Tepe (TAÇ) çakrası, pineal bezi ile ilgilidir.

Alın çakrası, ifrazat bezleri ile ilgilidir.

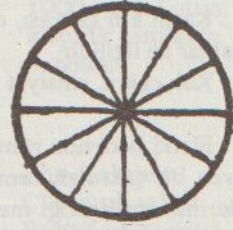
Gırtlak kesimindeki Boğaz altı çakrası, yutma ve ses ile ilgilidir.

Kalp çakrası, kalp atışı ve hissiyat ile ilgilidir.

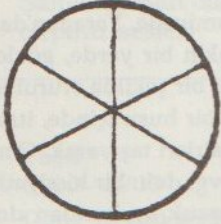
(*) Hayatron: Hayat + elektron = Hayat enerjisini taşıyan fiziküstü tanecikler, manevî-ilâhî elektronlar.

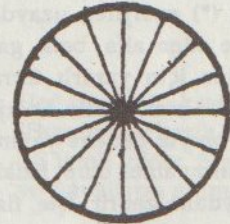
3
Karın altı Çakrası

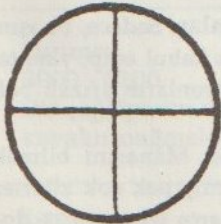
4
Kalp Çakrası

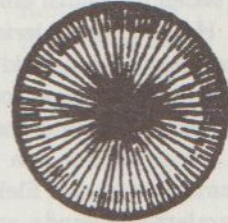
2
Göbek-Mide Çakrası

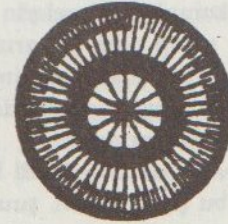
5
Bağız altı Çakrası

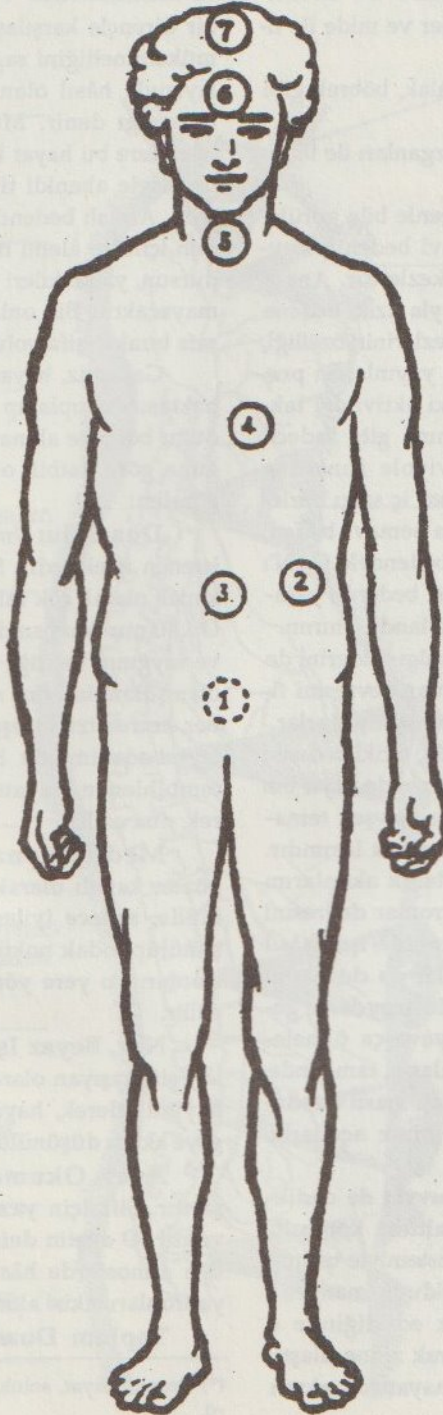
1
Kök Çakrası

6
Alın Çakrası

7
Tepe Çakrası

Göbek çakrası, ciğerler ve mide ile ilgilidir.

Karın altı çakrası, dalak, böbrek gibi organlar ile ilgilidir.

Kök çakra, cinsiyet organları ile ilgilidir.

Fizikî bedende röntgenle bile görülemeyen bu çakralar, semavî bedenün kuvvetlerinin toplandığı merkezlerdir. Ancak iç salgı bezi hücreleri yoluyla fizikî bedene yayılırlar. Bu kuvvet merkezlerinin özelliği, güneş ışınları, kozmostan yayınlanan **pranik (*) enerjiler**, uzaydaki aktiviteyi takviye eden alfa, beta, gamma gibi sadece beden için yararlı ultraviyole ışınlarına alıcılık etmeleridir. Enerjileri iç salgı bezleri yoluyla bedene yayınca semavî beden, gıdasını almış olup, fizikî bedendeki CAN'ı meydana getirir. İşte, fizikî bedenün yaşamı, yani CAN'ı böylece açıklandı sanırım.

Çakraları prize ve iç salgı bezlerini de fişe benzetirsek, hayattronlar devresini fizikî beden üzerinden tamamlamış olurlar.

Hastalık durumlarında, fizikî bedenle semavî beden arasındaki devrede zayıf bir akımın ve buna sebep olan gevşek temasın nerede olduğunu araştırmak lâzımdır. Zira, hayattronlar tam olarak akımlarını yapamamaktadırlar. Elektronlar devresini tamamlayamadığında ampulde ışık hâsıl olamadığı gibi, hayattronlar da devresini tamamlayamazsa, bedende meydana gelen karanlık, hücrelerin yavaşça ölmelelerine sebep olur. Bu arızaların tamirinde kullanılan şifa kudretinden nasıl faydalanılabileceği hususunda biraz açıklama yapmak istiyorum.

Bazılarının **sihirli kuvvet** de dedikleri bu şifa kuvveti, şuuraltının kontrolü altındadır. Şuuraltı, sinir sistemiyle taşınıp gelen titreşimlerin kayıt olduğu manyetik şeride benzetilebilir. İkaz edildiğinde o kaydı titreştirir. Uyarı olarak zihne ulaştırır. Normal bir bedende hayattron akımı

bir dirençle karşılaşmaz. Böylece, bedenün mükemmelliğini sağlar. Yani bu akım dolayısıyla hâsıl olan kuvvete, **prana veya nur ışığı** denir. Mühim olan şey, bütün hücrelere bu hayat kuvvetini gönderip birbirleriyle ahenkli titreşimleri devam ettirmek. Arızalı bedende böyle bir dengeyi temin için tıp âlemi muhtelif ilâçları keşfedersun, yan etkileri dolayısıyla başarılı olamayacaktır. Biz onların metotlarını bir tarafa bırakıp şifa yoluna dönelim.

Gayemiz, hayat enerjisini zihnin odak noktasında toplayıp hayattronların zayıf olduğu bölgeye akmasını temin etmek olduğuna göre, tatbik olunan **şifa metotlarını** görelim:

Dua Yolu: Umumiyetle, Yaradan'dan istenen isteklerdir. Sakin bir yerde, gözler kapalı olarak çok rahat bir şekilde oturulur. O Ulu'nun karşısında bir huşu içinde, itaat ve saygının verdiği tesirleri taşıyarak, O'na olan şükranlarımızı sevgi dolu bir hissiyatla her zerremizi titreştirerek ve bundan dolayı bedenimizde hâsıl olan ürpermeyle tembihlenen hayattronlara modüle ederek, dua edilir.

Meditasyon: Yine sakin bir yerde, gözler kapalı olarak rahatça oturulur. Zihinde, sadece iyileşmesi istenen yer düşünülüp, odak noktasında toplanan hayattronların o yere yönlendirilmesi tahayyül edilir.

Nur, Beyaz Işıklar: Sadece, bu ışınları şifa taşıyan olarak kabul edip, yine tahayyül ederek, hayattronların arızalı bölgeye aktığı düşünülür.

Ayet Okumak: Manasını bilmek şarttır. Şifa için yazılmış pek çok zikirler vardır. O ayetin defalarca tekrarından dolayı atmosferde hâsıl olan titreşimler hayattronları etkisi altına alır.

Toplum Duası: Gruplar birleşerek,

(*) **Prana:** Hayat, soluk, ruhsal enerji, hayat gücü.

KUVVET MERKEZLERİNİN RENK ve FREKANSLARI

Beyaz

Mor

3900 - 4300

OOOMMM sesi

Eflâton

4300 - 4600

Yüksekteki uçağın
motor sesi

Mavi

4600 - 5000

Sahile çarpan dalgalar,
çırpıntı sesleri

Yeşil

5000 - 5700

Gong ve çan sesleri

Sarı

5700 - 5900

Harp âlameti veya jene-
ratorün azalıp çoğalan
vınıltıları

Turuncu

5900 - 6100

Bir çağlayanın veya
kavalın nağmeleri

Kırmızı

6100 - 7000

Ağustos böceği veya
arı vızıltıları

Tepe Çakrası:
1000 ışınli Lotus,
kozmetik ışınların
deposu.

Alın Çakrası:
Çift ışınli yıldız.
Pozitif ve negatif
düşünceler.

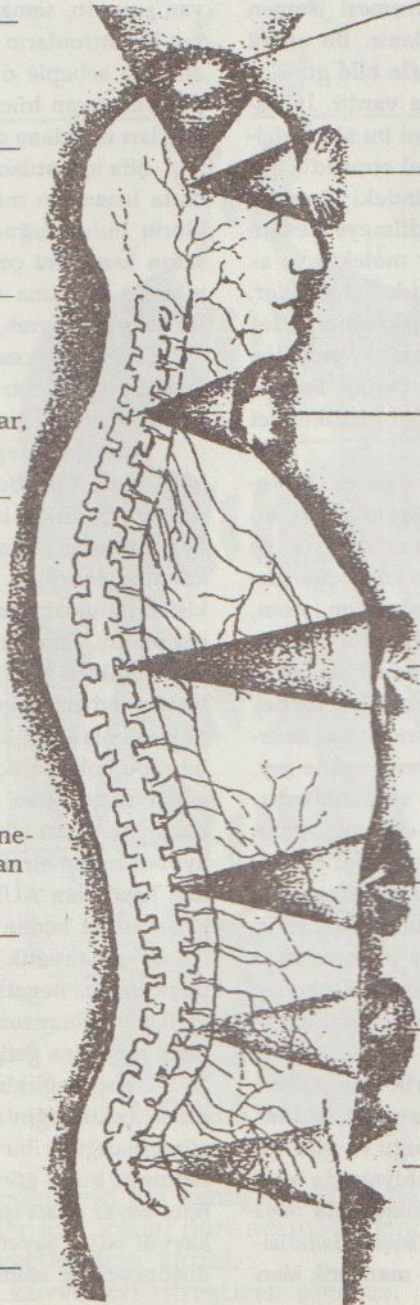
Boğaz altı Çakrası
(Boyun Merkezi):
16 ışınli yıldız. Ses
ve hayattron akımı.

Kalp Çakrası
(Sırt Merkezi):
12 ışınli yıldız.
Oksijen, tazelik.

Göbek-Mide Çakrası
(Bel Merkezi):
10 ışınli yıldız.
İç organlar aktivitesi.

Karın altı Çakrası
(Kuyruk Sokumu
Merkezi): 6 ışınli yıldız.
Su, salya, kan deveranı.

Kök Çakra
(Kuyruk Sokumu Altı
Merkezi): 4 ışınli yıldız.
Arz akımları, üreme.

aralarında aynı şeyi isteyerek hayat enerjisini daha kuvvetlendirebilirler. Hatta atmosferdeki enerjiye yükleyip, uzak mesafelere gönderebilirler. İyileşmesi istenen beden bu enerji ile çevrelenir. Bu enerji nur, beyaz ışık olarak, gözle bile görülebilir. Manyetik bir alanı da vardır. İyileşmesi istenen kimse kendisini bu alanın içine bırakmalı ve şifayı kabul etmelidir. Bu hayattro-manyetik alan içindeki kimseye gönderilen enerji deşarj edilmeye devam eder. Ta ki, bedendeki her molekül ve atom hücrelerindeki dengeyi kurana kadar. Bu işi yapan hayatronlar, çakra merkezlerinde ruhî kuvvet olarak tezahür etmiştir. Bunlara **kutsal ışınlar** adı verilir. Bedendeki atomları bir arada tutan gizli kuvvet böylece açılanmış oldu.

Bu sihirli kuvvete, bedendeki moleküllerin güneşi de denir. Atomlar ise, bu güneş sistemi içinde kozmoelektrik ve manyetik kuvvetle şarj olan en küçük zerrelerdir. Mademki beden, tamamen atom, molekül ve hücrelerden ibarettir; hepsi, güneş sistemi içinde diğerleriyle bir bütünü teşkil eder. Buna, **külfî mutlak** da denir. Güneş sisteminden gelen ruhsal enerjinin bedene akımını önleyen yegâne şey, mikrop etkilerinden doğan aksaklıklardır. Atmosfer güneş enerjisi ile dolu olduğuna göre, insan, bedenini şarj etmesini bilirse, hiç bir zaman hastalığa yakalanmaz. Ne yazık ki, insan dimağı, genellikle dış tesirler dolayısıyla negatif dalga uzunluğunda titreşiyor; çünkü zamanımızdaki olaylar hassas kimseleri, tabiat icabı, tesiri altında bırakıyor.

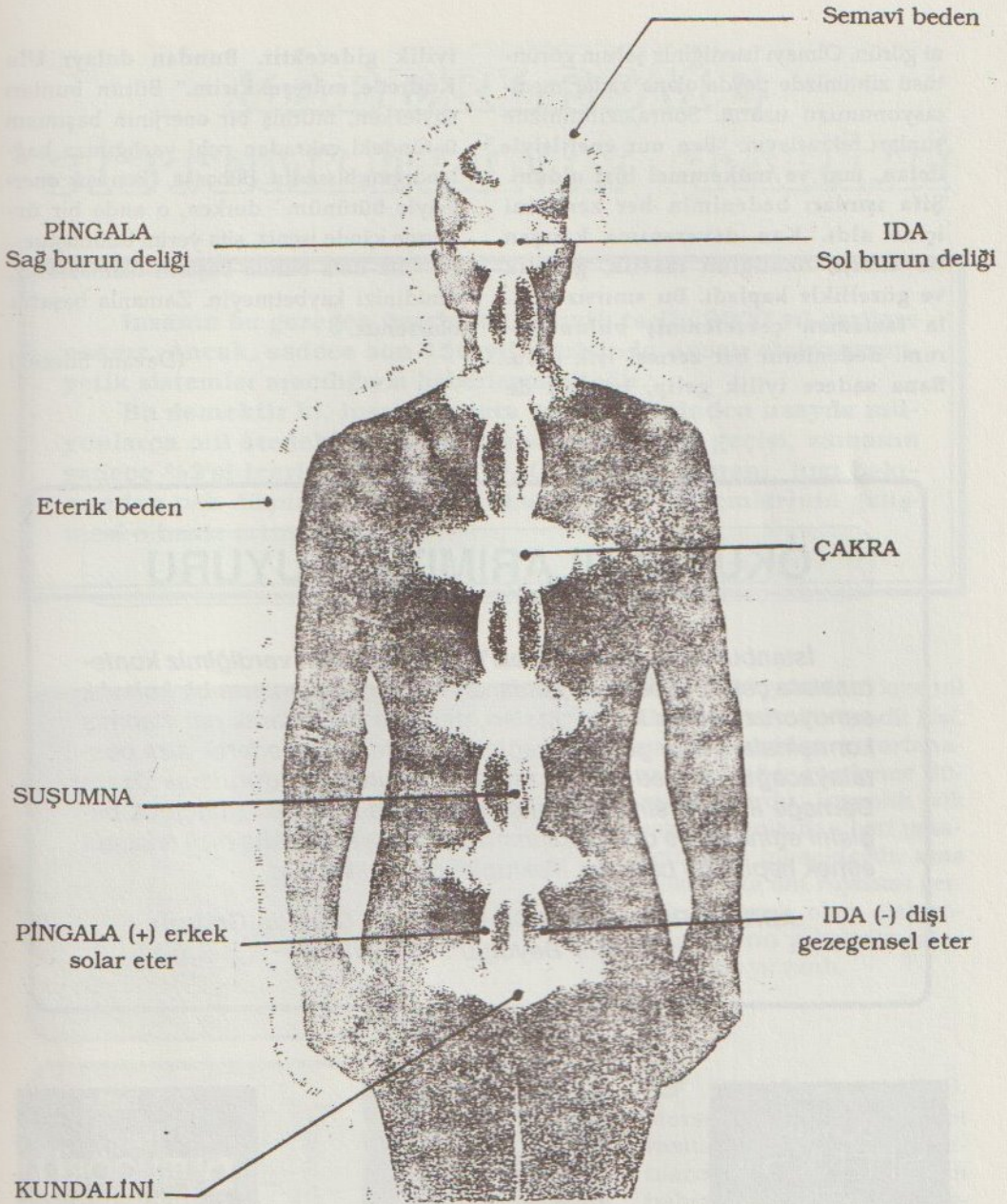
Bu negatif titreşimlerin kaynakları: Kin, kıskançlık, korku, itikatsızlık, şüphe, emniyetsizlik, moral bozukluğu vs. gibi hususlardır. Bunlar, insan ruhiyatında ruhî enerjinin kaçak yapması dolayısıyla boş akıtılmasına sebep olurlar. İnsan, kendisini takatsız hisseder. Kozmo manyetik alan

sıfıra düşerse, emniyetsizlik baş gösterir ve o kimse, ilâhî sevgisini kaybetmiş bir yoksul durumuna düşer. Negatif zihniyeti taşıyan şuuraltı, semavî bedenle irtibatını kuran hayatronların hareketini kontrol altına alır. Bu sebeple de, hayat enerjisiyle tam şarj olamayan hücreler arızalar yapıp hastalıkları meydana getirirler.

Şifa için atılacak ilk adım, zihnini, kâinata insanı en mükemmel yapacak enerjilerin bulunduğu **inandırmasıdır**. İnsanın kendisini çevreleyen negatif duvarı yıkması ve buna zihnini ikna edebilmesi için büyük gayret sarf etmesi gerekmektedir. Çabalar neticesi bu negatif duvarı yıktığında, negatif nötr olacak ve pozitif enerjiler kendisine doğru akmaya başlayacaktır.

Hastalık, negatif yüklü hücrelerde hâsıl olur. Yani bu, pozitif noksanlığı demektir. Sağlıklı insanda negatifler nötr değerindedir. Şifacı diye tanınan kişiler kozmik enerjiyle şarj olmakta tecrübeli kişiler olduklarından, onlardan şifa yardımı istenebilir. Zira onlar, bu şarj edilen enerjiyi istedikleri yere gönderebilirler. Alıcı ise, bu enerjiyi alınının ortasında, zihninin odak noktası olan iki kaşın arasında toplama-lıdır. Bu noktaya üçüncü göz de denir. Vericiden gönderilen şifa ışınları, yine aynı noktadan dışarı çıkar. Alıcı, topladığı enerjiyi bedeninin etrafında bir beyaz ışık, bundan hâsıl olan **AURA**, yani hayatronların akışmasıyla beden etrafında meydana gelen biyomanyetik alan içindeki hücreler pozitifleşip, negatifle dengeyi sağlayınca, vericiyle alıcı rezonans hâlinde olup, bir ahenk meydana getirir.

Genç, sağlıklı ve mesut bir zamanınızda çektiğiniz bir resminizi en çok görebileceğiniz bir yere asın. Meditasyonlarınızda bunu görün, tasavvur edin; etrafının beyaz şifacı ışınlarla çevrelendiğini tahayyül edin. Şayet, kıyıda köşede negatif düşüncecikler kalmışsa, bu ışıkla silindiği-

Suşumna: Svami-bedendeki bel kemiğindeki bağlantı.
İda: Negatif kuvvetler için kanal dört svami-bedenden.
Pingala: Pozitif kuvvetler için kanal.
Kundalini: Kozmik kuvvetleri titrestiren merkez.
Çakra: O bölgenin kuvvet merkezi.

ni görün. Olmayı istediğiniz şahsın görüntüsü zihninizde peyda olana kadar meditasyonunuzu uzatın. Sonra, zihninizde şunları tekrarlayın: "Ben nur enerjisiyle dolan, tam ve mükemmel biri oldum. Şifa ışınları bedenimin her zerresini içine aldı. Kan deveranıma karışan bu enerji, benliğimi tazelik, gençlik ve güzellikle kapladı. Bu sınırsız ışıkla tamamen çevrelenmiş bulunuyorum. Bedenimin her zerresi ışık oldu. Bana sadece iyilik gelip, benden de

iyilik gidecektir. Bundan dolayı Ulu Kudret'e müteşekkirim." Bütün bunları söylerken, müthiş bir enerjinin başınızın üstündeki çakradan ruhi varlığınıza bağlandığını hissedin. Bilhassa, "Ben ışık enerjisiyle bütünüm." derken, o anda bir ürperme içinde iseniz, şifa yerini bulmuştur.

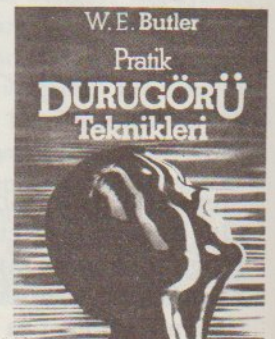
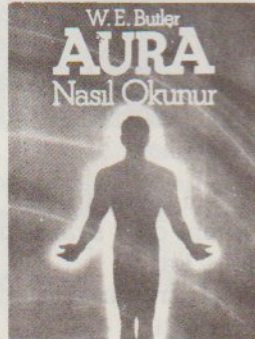
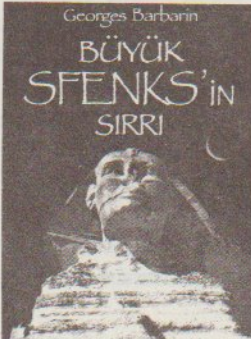
İlk defa bunda başarılı olamazsanız, ümidinizi kaybetmeyin. Zamanla başarılı olursunuz.

(Devam Edecek)

OKUYUCULARIMIZA DUYURU

İstanbul'da Dernek Merkezi'nde Salı günleri verdiğimiz konferanslara çeşitli sebeplerle katılamayan okuyucularımıza bir kolaylık sunuyoruz: Gerek konferansları, gerekse özel olarak hazırlanmış konuşmaları, bize göndereceğiniz kasetlere kaydederek size postalayacağız. Dinlediğiniz kasetleri, yeniden doldurulmak üzere Derneğe iletacaksınız ve çalışma böylece sürecek. Ruhçuluk bilgisini edinmek ve onu yaşantımıza uygulayarak daha hızlı tekâmül etmek hepimizin hakkıdır. Mektuplarınızı bekliyoruz.

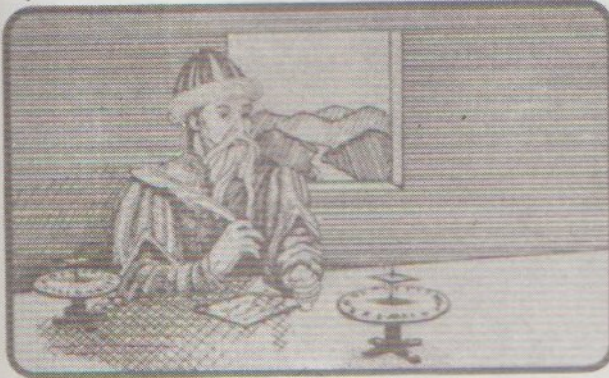
**ADRES: RUH ve MADDE (Eğitim ve Öğretim Grubu)
P. K. 9 Beyoğlu / İSTANBUL**

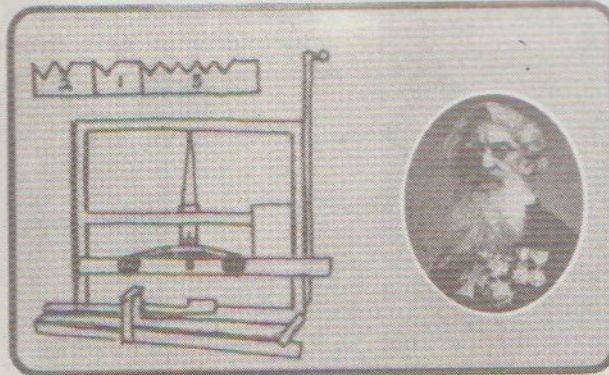
HABERLEŞME SİSTEMLERİNİN TARİHİ

İnsanın bu gezegen üzerindeki kayıtlı tarihi 8000 yıl gerilere uzanır. Ancak, sadece son 150 yıl içerisinde, insan elektromanyetik sistemler aracılığıyla haberleşmektedir.

Bu demektir ki, insanın posta güvercinlerinden uzayda milyonlarca mil ötedeki satelitlerle kominikasyona geçişi, zamanın sadece %2'si içerisinde olmuştur. Genellikle zamanı, hızı bakımından pek düşünmeyiz; dahası haberleşme sistemlerinin gelişmesi o hızda artmaktadır.

1 1558 yılında Giovanni Battista della Porta adlı kişi, manyetizmadan yararlanarak bir haber gönderme düzeni kurdu. İnsanlık çok eski zamanlardan beri manyetizmayı bilmekteydi, ama della Porta'nın rüyasını gerçek yapacak olan elektromagnetlerin geliştirilmesine daha 300 yıl vardı.

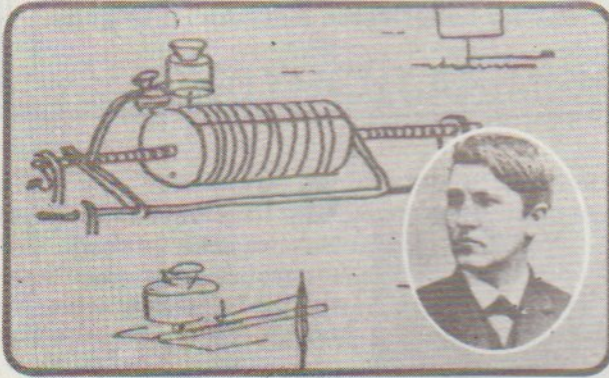

2 1838'de Samuel F.B. Morse, bir elektromagnet vasıtasıyla elde edilen tıkrıtların bir kablo üzerinden haber taşıyabileceğini gösterdi. Washington'dan Baltimore'a ilk mesajı başarıyla gönderdi.

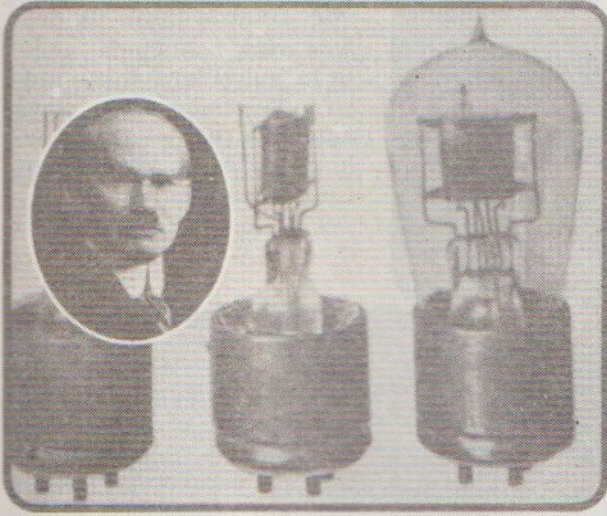
3 Alexander Graham Bell, 1876'da tellerin sadece nokta ve çizgileri değil, insan sesini de taşıyabileceğini kanıtladı.

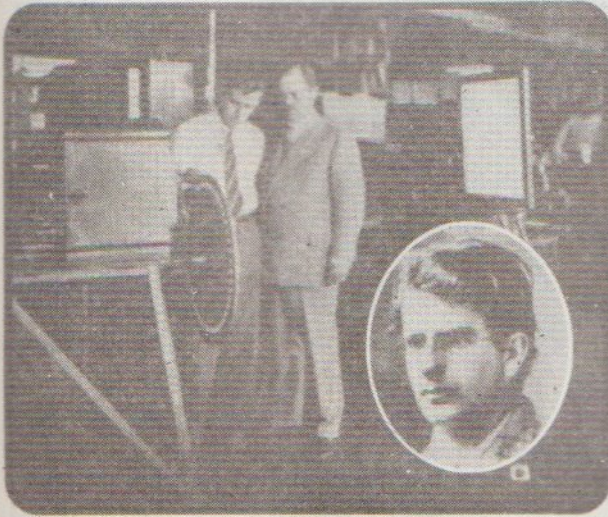
4 1877'de Thomas Edison, telefon ahizesindeki titreşimleri önce parafin kâğıdı, sonra ince kalay levha ve daha sonra balmumu üzerine zaptetti. Bugünün manyetik ses ve görüntü kayıt sistemlerinin müjdecisini keşfetmişti.

5 1896'da Guglielmo Marconi, nokta ve çizgilerin tel kullanmadan çok uzak mesafelere, hatta Atlas Okyanusu'nun öte tarafına bile iletebileceğini gösteriyordu.

6 Lee DeForest'in insan sesinin de "telsiz" ile taşınabileceğini kanıtlaması çok sürmedi. 1907'de uygun alıcılarda, dalgalar vasıtasıyla şarkılar dinlenebiliyordu. Daha sonra Edwin Armstrong'un 1912'de rejeneratif devrelerin ve 1918'de süperheterodin radyoyu geliştirmesiyle konu hızla devleşti.

7 Artık resim yayınlanma vakti yakındı. Nitekim 1926'da İskoçyalı J.L. Baird, ses ve resim iletmek suretiyle ilk televizyon sistemini ortaya koydu. Daha sonra Amerika'da Ernst Alexanderson, Edgar Love ve Vladimir Zworykin yeni haberleşme düzenini daha hassas hâle getirmeye çalıştılar.

8 Bundan sonraki adım, hiç şüphesiz renkli televizyondu. İlk renkli yayın 1940'da Peter Goldmark tarafından CBS laboratuvarlarında yapıldı. Bugün pek çok evde renkli televizyon bulunmaktadır.

9 1969'da insan ilk defa Ay'a ayak bastığında, açıktır ki, milyonlarca insan radyo ve TV vasıtasıyla bu olaya katılmayı bekliyordu. Ve öyle oldu. Ay'ın yüzeyinden canlı yayın izlediler.

10 Hiç şüphesiz, insanın uzayı keşfi Ay'a inmesiyle son bulmadı. İnsansız uzay araçları yardımıyla 1.200.000.000 mil öteden fotoğraflar ve telemetrik bilgiler gönderilmektedir. Dünya adlı uzay gemisindeki sakinlerin kominikasyon (haberleşme) yetenekleri gerçekten sınırsız gibi görünüyor.

Ve artık zamanımızda haberleşme konusunda heyecan verici hamleler söz konusudur.

BUGÜN - 24 yıllık yıpratıcı bir yavaş gelişmenin ardından (sık sık alaylara ve küçümsemelere bile muhatap olarak), birçok ülkedeki cesur araştırmacı, hayret verici başka bir elektromanyetik sistem meydana getirme konusunda bazı başarılar sergilemekteler. Bu çalışmalar, ölü dediğimiz kimselerle haberleşmeyi içermektedir. Metascience Vakfı araştırmacıları tarafından ortaya konan SPIRICOM gelişmeleri,

yıllar önce telgraf, telefon, radyo ve fonografi en üst kaliteye getirmek için, gösterilen aynı keşif çabalarının sonucudur. SPIRICOM terimi (İngilizce ruh anlamına gelen "spirit" kelimesinin "spiri" eki ve haberleşme anlamına gelen "communication" kelimesinin "com" eki birleştirilerek üretilmiştir.) bir gün, günlük konuşma dilimizin bir parçası olabilir.

Eldeki kayıtlar, başka bir boyutta mükemmelen yaşayan varlıklarla görüşmeleri ve aşağıda fotoğrafları bulunan kimselerin araştırma raporlarını içermektedir.

F. Jurgenson
İsveç

W.J. O'Neil
A.B.D.

R. Cass
İngiltere

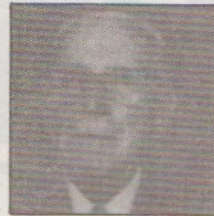
W. Welch
A.B.D.

C. Raudive
Batı Almanya

R. Bayless
A.B.D.

R. Sheargold

W. Uphoff

T. Rudolph
İngiltere

H. Buschbeck
A.B.D.

G. Mueller
B. Almanya

G. Meek
A.B.D.

(Metascience Vakfı'nın yayınlarından çeviren: Erol KONYALIOĞLU)

OKÜLTİZM

Halûk ÖZDEN

ŞİROMANSİ (EL FALI) NEDİR?

ŞİROMANSİ, elin çizgilerine bakarak ve bunları yorumlayarak kehanette bulunma sanatı olarak tanımlanabilir. Özellikle Bohemyalılar (Çingeneler) tarafından uygulanmıştır. Dolayısıyla Eski Mısır'a, Hindistan'a ve çok eski çağlara bağlanabilecek uzak bir geçmişi olduğu rahatlıkla söylenebilir. Okültistler de bunu kadim devirden beri uygulamaktadırlar.

Okültistlere göre avucumuzdaki çizgiler, pek çoklarının iddia ettikleri gibi günlük uğraşlarımızın sonucunda ortaya çıkmış değildir. En az kullanılan sol elde daha çok çizgi vardır ve yeni doğmuş çocuklar -ki henüz bir uğraşı edinmemişlerdir- da avuç içlerinde pek çok çizgiye sahiptirler. Şiromansi sol elin avuç içi incelenerek gerçekleştirilir. Ayrıca, şiroloji ya da şironyomoni (chirognomie) sanatını da görmekteyiz. Burada da, elin hatlarına, şekline bakarak kişinin

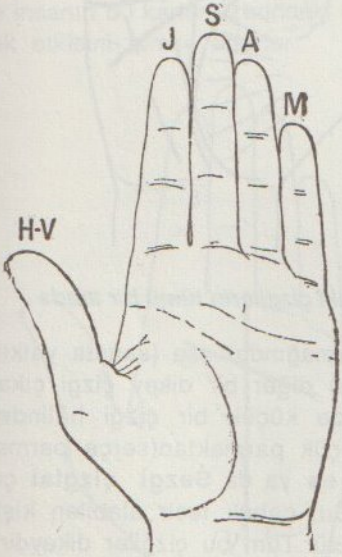

karakterini anlamak söz konusudur.

Şimdi, şiromansinin esaslarını görmeye çalışalım:

ELİN GENEL BÖLÜMLERİ

SOL elimizi, avuç içi bize dönük olarak tutalım. Boy olarak tüm diğerlerinden uzun olan orta parmak Kader'i temsil eder ve avucun içinde dikey bir çizgiyle devam eder; bu çizgi **Kader çizgisidir**. İnsanın, mevcudiyeti sürresince izleyeceği yolun bir resmidir bu.

Parmakların astrolojik isimleri

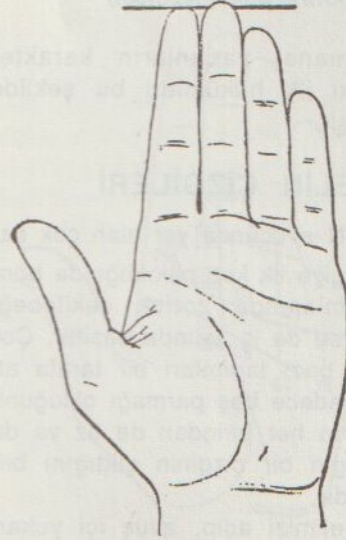
Orta parmağın sağında yüzük parmağı ve serçe parmağı yer alırlar. Birincisi (yüzük parmağı), ki buna Apolon derler, sanat ve talihi temsil eder. Merkür adı verilen ikincisi (serçe parmağı) ise, bilimi ve tüm faaliyetlerdeki hesabı (ticaret, oyun, vs...) temsil eder. Sanat ve bilim, insanın iki soyut eğilimini oluştururlar.

Orta parmağın solunda ise, işaret parmağı ve baş parmak yer alır. İşaret parmağı (Jüpiter) her türlüşünden maddî hırsı temsil eder; baş parmak (insanın kendisi) insanın dayanıklı ira-

desini, mantıklılığını ve karakteristik cesaretini temsil etmektedir.

Bunları özetleyecek olursak, incelenmekte olan **sol** elin ortasında **Kader**'i görüyoruz. Bu **Kader**'in sağında (bizim de sağımıza düşen kısımda) soyut eğilimleri (sanat veya bilim); solda ise pozitif eğilimleri (mantıklı ve deneysel hırs) görmekteyiz.

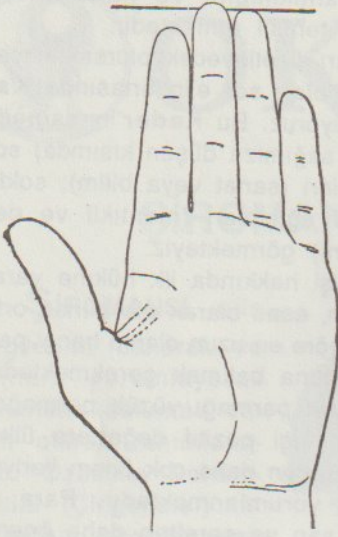
Bir kişi hakkında ilk hükme varabilmek için, esas olarak ele alınan orta parmağa göre en uzun olanın hangi parmak olduğuna bakmak gerekmektedir. Şayet işaret parmağı yüzük parmağını geçiyorsa, kişi pozitif değerlere ülküsel değerlerden daha çok önem veriyor anlamına yorumlanmaktadır. Para, o kişi için, şan ve şereften daha önemlidir.

Para aşkı

Bunun tersine, yüzük parmağı işaret parmağını geçiyorsa, şahıs kuramsal olanı uygulamalı olana, şan ve şerefi paranın katı imkânlarına tercih ediyor anlamına gelmektedir.

Şöhret aşkı (sezgisel)

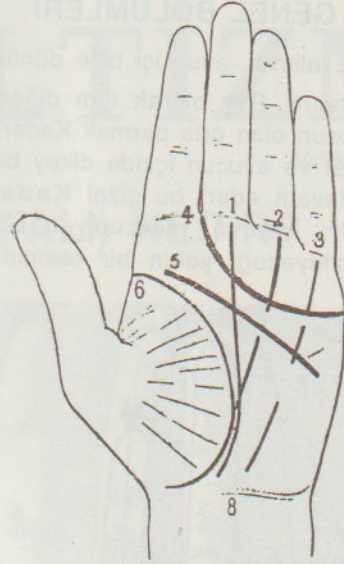
Şiromansi yapanların karakter üzerindeki ilk hükümleri bu şekilde gerçekleşir.

ELİN ÇİZGİLERİ

ELİN avucunda yer alan çok sayıdaki çizgiye ilk kez bakıldığında bunları tanımlamada zorluk çekileceği düşünülürse de iş aslında basittir. Çok karmaşık bazı tanımları bir tarafa atmak ve sadece beş parmağı olduğunu ve bunların her birinden de az ya da çok belirgin bir çizginin çıktığını bilmek kâfidir.

Sol elimizi açıp, avuç içi yukarı gelecek şekilde, bir masanın üzerine koyup da bakarsak şu resmi görebiliriz:

Orta parmandan çıkan büyük bir çizgi, dikey biçimde tüm eli kat eder: Bu, **kader çizgisidir** (1). Buna Sattürnlü derler ve o hayatımız süresince meydana gelen değişimleri belirtir.

Avuçtaki çizgilerin tümü bir arada

Yüzük parmağından ise (sanata yatkın insanlarda) diğer bir dikey çizgi çıkar ve genelde küçük bir çizgi hâindedir(2). Küçük parmandan (serçe parmağı) **Hermes** ya da **Sezgi çizgisi** çıkar (3). Bu, çabuk tesir alabilen kişilerde görülür. Tüm bu çizgiler dikeydir.

Şimdi de işaret parmağına ve bunda biten "o neredeyse yatay olan" güzel çizgiye bakalım (4). Bu, **Kalp çizgisidir** ve aşk hayatının türlü iniş çıkışlarını belirtir. Bu kalp çizgisinin altında, yine yatay sayılabilecek bir başka çizgiyi, **İrade çizgisini**, ya da diğer adıyla **Baş çizgisini** görüyoruz (5). Kalpten çıkan duyguların, düşüncelerin soğukluğu ile nasıl tahrir edildiğini bu çizgi gösterir.

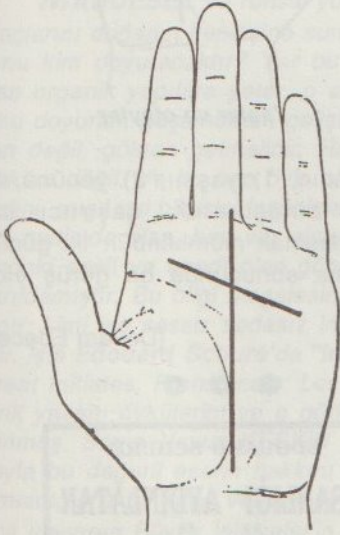
Ve son olarak da baş parmağın etrafında, bir yay gibi yer alan ünlü **Hayat çizgisi**... Bu çizgi, hayatın süresi hakkında değil, kişinin sağlığı konusunda bazı bilgileri verir.

Özetleyecek olursak, üç adet dikey

çizgi vardır: Satürnlü (1), Apollon çizgisi (2), Hermes çizgisi (3); yani kader, sanat ve bilim çizgileri. Üç adet de yatay çizgi vardır: Kalp (4), Baş (5) ve Hayat (daha doğrusu sağlık) (6) çizgileri.

KADER ve İRADE

DIKEY çizgi Kader'i, yatay çizgi de insanın bu kader üzerindeki az ya da çok etkisini temsil ederler.

Kader (Satürnlü) - İrade (Baş çizgisi)

Orta parmaktan çıkan Kader çizgisi ile baş parmağın hemen yanındaki hayat çizgisinin yanından çıkan **Baş çizgisi** bir haç meydana getirirler. Bu, insanın Kader ile olan mücadelesini temsil eder. Şayet bir elde bu irade çizgisi Kader'den daha derin ise, tüm hayatını cehit ve çalışmaya adanmış bir insanla karşı karşıyayız demektir.

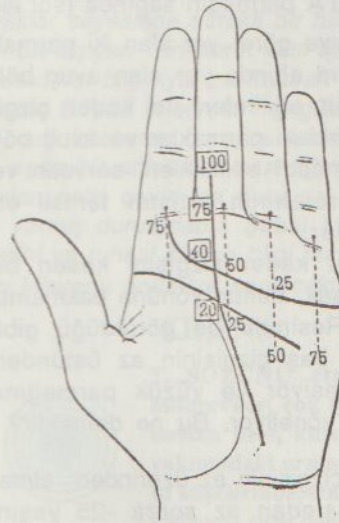
Bunun tersine olarak, şayet kader çizgisi baş çizgisinden daha derin ise, hayatın, karşısına çıkardıklarına boyun

eğen ve kabullenen bir insan söz konusu demektir.

Bu çizgilerin, günlük uğraşların sonucunda belirlediğini söyleyenlere *de, yeni doğmuş bebeklerin tüm bu çizgilere sahip olduğunu hatırlatmak gerektiğini bir kez daha belirtmek yararlı olacaktır.

YAŞ ve OLAYLAR (Satürnlü)

YAŞANTIMIZDAKI olmuş veya olacak başlıca vakalar ve bunların, kişi hangi yaşta meydana geldikleri eldeki çizgilerden anlaşılabilir. Yaklaşık 3000 kişi üzerinde yapılan çalışma, bunun %80'inde doğru çıktığını ispatlamıştır.

Yaşamın süresini belirleyen çizgilerin yaşları

Kader çizgisi dikeydir ve yolu üstündeki iki çizgiyi, yani kalp çizgisini ve onun altındaki baş çizgisini keser. Bu kader çizgisi kişinin hayatını belir-

tir ve şahsın yaşamı bir dizi sene üzerine tertip edilmiş olup, bu da yaşları belirler. Satürnlü'nün (kader çizgisi) diğer iki çizgiyle kesiştiği noktalar belli seneleri ifade eder: Satürnlü ile baş çizgisinin kesiştiği nokta 20 yaşını; yine Satürnlü ile kalp çizgisinin kesiştiği nokta da 40 yaşını belirler. Baş çizgisi ile kalp çizgisi arasındaki kısmı ikiye böldüğümüz nokta da 30 yaşını tabii.

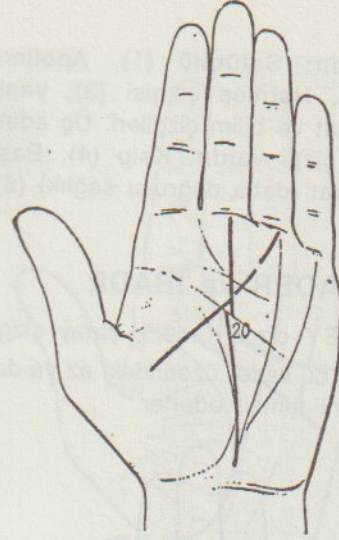
Yaşam boyunca meydana gelen değişimlerin niteliğini de, değişik seviyelerde Satürnlü'yü kesen minik çizgilerin yönüne bakarak anlayabiliriz.

VAKALARIN NİTELİĞİ

ORTA parmağın sağında (sol ele bakan kişiye göre) yer alan iki parmak ve bunların altında yer alan avuç bölgesi soyut eğilimleri ve kader çizgisinin solundaki parmaklar ve avuç bölgesi de maddî etkinlikleri, servetin ve bedeninin refahının artışı temsil etmektedirler.

Şayet kader çizgisini kesen bir hat görürsek, bunun yönüne bakmamız gerekir. Resimde de görüldüğü gibi, bir çizgi, baş çizgisinin az üstünden Kader'i kesiyor ve yüzük parmağına (Apollon) yöneliyor. Bu ne demektir?

Baş çizgisinin az üzerinden olması, 20 yaşından az sonra -25 yaşına doğru anlamına gelir. Apollon'a doğru yöneliş, sanatsal bir eğilimi gösterir. Kader'in kesilmesi, şu ifadeyle özetlenebilecek bir durum değişikliğini belirtmektedir: Kişi, 25 yaşında yaşamını değiştirmiş ve sanata yönelmiştir.

Yaşlar ve olaylar

Vakanın, 1) yaşını, 2) yönünü, 3) niteliğini birleştirerek, şaşırtıcı sonuçlara ulaşmak mümkündür. İki günlük bir çalışma sonucunda bu görüş elde edilebilir.

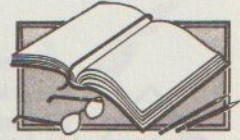
(Devam Edecek)

Kitap Fiyatı 28.000.- TL. Posta İstemeli 30.000.-TL.
P.K.9 Beyoğlu-İSTANBUL

KİTAPLAR ARASINDA

İNSANLIĞI AYDINLATAN BÜYÜK İNİSİYELER

MADDESEL ve ruhsal yönüyle ikili bir sistemden ibaret olan insan, bedensel ihtiyaçlarını doğanın kendisine sunduğu imkânlarla doya doya tatmin etmektedir. Ama ruhunu kim doyuracaktır? Yer bu talebi cevaplayamaz; onun gücü ancak kendi ürünü olan organik yapılara yeter, o ancak bedene hizmet eder. Ruhun hâlinde ruh anlar, ruhu doyuran, güçlendiren, geliştiren ruhtur, ruhun bilgisidir. Onun besini olan bilgi yerden değil, gökten gelmelidir. Ruhunu ancak ruhaniyet, ruh âlemi doyurabilir, başka bir makam değil. Ve bu hep öyle olmuştur. Ruhsal âlem liyakatli varlıkları aracılığıyla rahmetini, o ışıl ışıl bilgisini insanlığa daima saçmıştır. **İnsanlığı Aydınlatan Büyük İnisiyeler**, nadir de olsa, hep var olmuşlar ve hep var olacaklardır. İnsanla ruhsal âlem arasındaki ezelî ve ebedî olan göbek bağı bu varlıklar sayesinde sürekli bir bilgi akışıyla parıldamıştır. Bu bilgi meşalesini insanlar arasında taşıyan varlıkların kimi bilinir ve tanınır; kimi ise sessiz sedasız insanları ruhun arındırıcı bilgisiyyle paklayarak yerine çökülür. İşte **Edouard Schuré**'de "**İnsanlığı Aydınlatan Büyük İnisiyeler**" (İngilizcesi: *The Great Initiates*, Fransızcası: *Les Grands Initiés*) adlı kitabında bu yüce varlıkların ezoterik yaşam öykülerini ve o görkemli bilgilerini eşsiz bir anlatımla insanlığın hizmetine sunmuş. Sayın Yavuz KESKİN tarafından yapılan nefis çeviri ise duru ve akıcı üslûbuyla bu değerli eserin hakkını tam anlamıyla vermiş durumdadır. Şubat 1989'da yayımladığımız bu kitap vesilesiyle dinlerin gizli tarihi ve ruhsal âlemin bilgi nurunu insanlara ulaştıran **Büyük İnisiyeler**'in göz kamaştırıcı Misyonu önünüze serilecektir.

RAMA

"GÖK benim babamdır, benim dünyaya gelmemi o sağladı. Ailem de göklerdeki mevcuttur. Anam ise şu koca dünyadır." "... Bu satırlar, kuru dalların alev alev yandığı topraktan yapılma bir sunağın önünde Vedik şairin bundan dört ilâ beş bin yıl önce terennüm ettiği satırlardır. İnsana acayip gibi görünen bu sözlerde engin bir kehanet ile yüce bir şuur nefes alıp vermektedir. Bu sözler insanlığın çift kökeninin sırrını içermektedir..."

"GÖK benim babamdır, benim dünyaya gelmemi o sağladı. Ailem de göklerdeki mevcuttur. Anam ise şu koca dünyadır." "... Bu satırlar, kuru dalların alev alev yandığı topraktan yapılma bir sunağın önünde Vedik şairin bundan dört ilâ beş bin yıl önce terennüm ettiği satırlardır. İnsana acayip gibi görünen bu sözlerde engin bir kehanet ile yüce bir şuur nefes alıp vermektedir. Bu sözler insanlığın çift kökeninin sırrını içermektedir..."

KRİŞNA

"...SÖZÜNÜ ettiğimiz bu münzeviler, çok eski zamanlardan beri, kutsal göllerin yakınındaki ormanların kuytu köşelerinde, ırmakların kıyılarında veya dağlarda yer alan kulübelerinde ikamet etmekteydiler..."

"...Hint'in spiritüel kralları ve gerçek müritleri aslında onlardır. Kadim bilgelerin mirasçıları olarak Vedalar'ın gizli yorumunu sadece onlar bilmekteydiler..." "...Kişi mükemmelliğe, arzularını ve fiillerinin ürünü, her şeyin prensibine kaynaklık eden ve evreni meydana getiren varlığa feda ettiği zaman ulaşır..."

HERMES

"KAPKARANLIK bir istibdat merkezi olan Babil'e karşılık, Mısır, kadim çağlarda, kutsal bilimin gerçek bir kalesi, anlı şanlı peygamberlerin okulu ve de insanlığın en soylu bir barınağı ve bir l boratuvarı durumundaydı..." "...İnisiyeler için bir zamanlar tabiatın derinliklerini ve gök kubbeyi aydınlatmış olan 'Osiris'in işiği, terk edilmiş olan mahzenlerde artık ebedi anlamda sönmüştür..." "... Kadim Mısır inisiyasyonunun gizli yolunu, ezoterik önsezi ile çağların çabucak gelip geçen kırılmalarının elverdiği  l de izlemek suretiyle sunaklardaki o esrarlı güneşin bir işimini tekrar canlandırmak istiyoruz..."

ORFE

"...GÖK ile yer arasındaki aşkı, özel yol mensubu olmayan kişi bilemez..." "...İ   leminin derinliklerine g m l; bedenini, düşüncenin ateşiyle eritip yok et..." "...şimdi sana  lemlerin sırrını, tabiatın ruhunu ve Tanrı'nın özünü işsa edeceğim.  nce şu yüce sırrı dinle..."

FISAĞOR

"KENDİNİ bil.Böylece Evreni ve Tanrılar'ı da Bilirsin (Delf Mabel'deki yazıt)" "... Mısrır'daki inisiyasyona kabul edilebilmesi için t bi tutulan sınavlara sarsılmaz bir sabır ve cesaretle katlanmıştı. Zira bilgiye ancak, iradesiyle tüm varlığına egemen olabildiği takdirde kavuşabileceğini çoktandır bilmekteydi..."

EFL TUN

"... BU bölümde Efl tun'la birlikte, sunağın kalbine kadar ulaşmak ve orada büyük sırrı murakabe etmek üzere bir kez daha, fakat farklı bir yoldan mabelin i lerine doğru yol alacağız..."

ZERDÜŐT

"...ZERDÜŐT'  dağa getirmiş olan  c mürit,m rşitlerini boşuna aramışlardı; hiç bir yerde yoktu..." "...Ona dostluk etmiş olan kartal, uçurumun üzerinde tek başına u maktaki idi ve g cl  kanatlarıyla mağaranın b ğ rlerini yalayıp geçerken gözleri hep o inziva arkadaşını aramaktaydı; kendisi gibi güneşe tam cepheden bakabilmeyi başarmış olan o has insanı aramaktaydı."

MUSA

"... MUSA'nın, Tekvin'i,  c anlamlı Mısır hiyeroglifle-riyle yazmış olması, muhakkak ki, daha önce görmüş olduğu eğitim yüzündendir..." "...Tek Tanrıculuğu geniş kitlelere ilk olarak açıklayan, su götürmez şekilde, Mısrırli ini-siye ve Osiris rahibi olan Musa'dır..."

İSA

"...İŞİN harika yanı, bu melek tun, göğün derinliklerinde değil, fakat orada hazır bulunanların i   lemlerinde açılmış olmasıydı..." "...Onun halka yönelik öğretisi şu sözde yatmaktadır: 'Gökler'in melek tu sizin i inizdedir..."

MUHAMMED

"...MUHAMMED Peygamber harika bir medyomdu. Bu yeteneğinin en büyük ve en önemli tezahür şekli, Kur'an ayetlerini vahiy mekanizması yoluyla alması olmuştur. Cebrail Pl nı'nın da devreye girmesiyle kurulmuş olan kanalın yeryüzündeki medyomluğunu yapma görevini Muhammed omuzlamıştır..."

Edouard Schur n'in, 880 sayfalık "İnsanlığı Aydınlatan Büyük İnisiyeler-Dinlerin Gizli Tarihi" adlı eserini sunmakla RUH ve MADDE YAYINLARI  zerine düşen görevi yapmıştır.

Albert Pauchard'dan RUHSAL TEBLİĞLER

ESERLERİ ONLARI İZLEYECEK...

"İyi akşamlar dostlarım. Zor bir olayla karşı karşıyayız ve uğraşıyoruz. Bir hastalık hastası söz konusu olan. O, bunun mazi olduğunu, geride kaldığını çok iyi biliyor, ancak fizikî bedeninde çekmiş olduğu acıların aynısını çektiğine şaşırıyor.

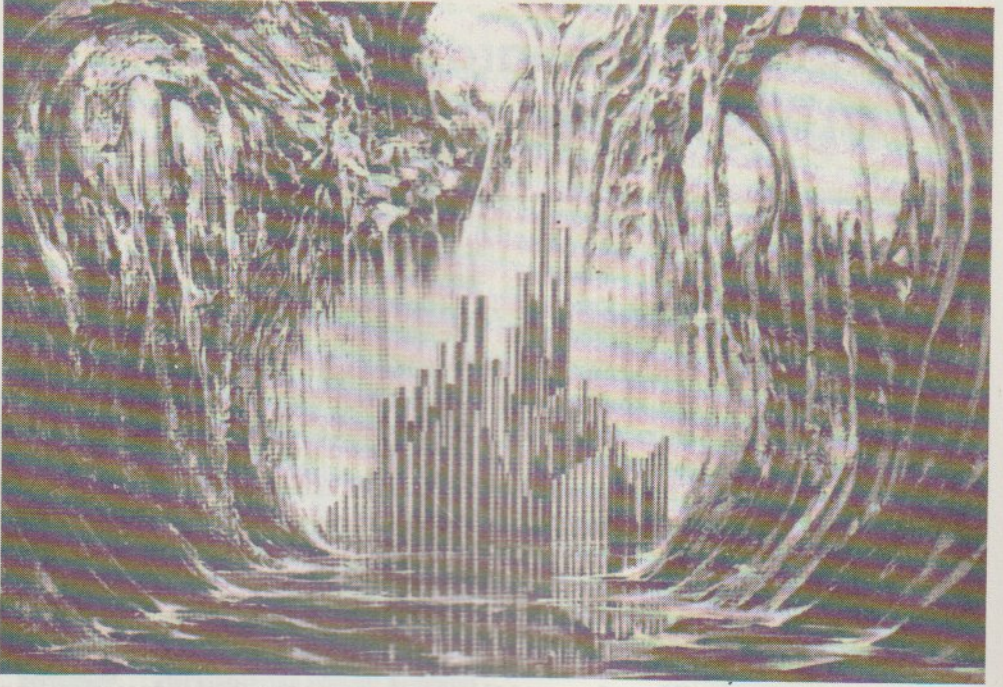
Dünyada, herkesin kendisiyle uğraşmasını isteyen birisiydi. İlgi çekmek ve özen gösterilmek, işte bütün hayatı ve düşünceleri bu temel konu etrafında döndü durdu. (Öyle ya, insanlar da en çok hasta olanlara ilgi gösterir. Otomatikman böyle davranıyor.) Öyle ki, sonunda burada da, muhafaza ettiği gerçek ve sürüp giden hastalıklar yarattı. Onu, maddesel bir bedeni olmadan hasta olamayacağına nasıl inandırmalı? Bunu yapmaya koyulduk. Başlangıçta kızdı. Şimdi, bizi dinliyor. Ancak, asık suratla ve var gücüyle gözlerini kapayarak. Bir tufana rastlamış, kaçamayan biri edası ile. Kaçmak! Bunu ne kadar çok istiyordu, bir yapabilseydi. Burada, dünyadaki gibi değişik öyle iletişim araçları tanzim edilmişti ki, kendinizi birisine duyurmak istediğiniz zaman yanına yaklaşmanız gerekmiyor. Doğrudan bir metot kullanıyoruz: Telepati. Burada fizikî hasta muamelesi yapılan kimse yok. Bu onu üzer. Gerçekten acı çeker o kimse. Bununla birlikte, kısa bir zaman içinde bunun da üstesinden gelmeyi düşünüyoruz."

KURTULMA

"SANA, her şeyin nasıl olduğunu tam olarak anlatmak istiyorum: Fizikî kılıfımdan uzaklaştığımı farkındaydım. Bu, hiç de hoş olmayan kısa bir anda cereyan ediyor. Önce, kan organları terk ediyor. Sonra tüm beden kalpte toplanıyor sanki. Küçük bir an bedeni bir sıkıntı, darlık. Peşinden kılıftan çıkış ve sınırsız bir rahatlama. 'Tamam, oldu işte.' dedim kendi kendime, o an. Seni hemen düşünmediğim için affet beni. (Kız kardeşine söylüyor.) Ancak, anlarsın ki, tüm dikkatlerim, bizim için çok önemli olan bu yeni âleme yönelmişti."

"Kayda değer olan, dünyadaki gibi ölçülemeyen zaman düşüncesidir. (Demek ki, bir zamansızlık kavramı var. Zaman var, ama ölçülemeyen bir zamandır.) Böylece 'Sükün Yerinde' aylar geçirdim, ya da en azından bana öyle geldi. Bu sakin, sonsuz bir mutluluk ve mutlak rahatlama hâlidir. Başlangıçta, etrafımdaki sevdiğilerimin bilincindeydim. (Yani zihnimde, şuurumda, beni sevenlerin anıları, hatıraları vardı.) Tanıdık ve sevdiğim yüzler. Uzun bir yolculuktan sonra yeniden aile içinde olmanın sevincini duyuyordum. Ama, sanki bunlar uzaktan ve bir sis perdesinin arasından oluyor gibiydi."

*Spatyomda (ahirette) neyi tahayyül ederseniz, o şekilleniverir.
Oranın maddesi, "Ol!" dersiniz, olur.*

Yani geçmişte bırakmış olduğu bütün ailesini, o simaları etrafında görüyor. Ama gerçekte bir şey gördüğü yok. Kendi içinde olanları görüyor. İşte bakınız, bu nokta ve daha birçok nokta, klâsik Kardec Spiritizmi ile Neo-Spiritizm arasındaki farklılıkları meydana getirmiştir. Allan Kardec açıkça der ki, 'Siz o tarafa geçtiğiniz zaman sizi muhakkak karşılayacaklardır. Geçmişteki akrabalarınız, anneniz, babanız, kardeşiniz veya arkadaşlarınız sizi muhakkak karşılarlar ve bu, objektif bir değer olarak ortaya konur.' Halbuki Pauchard'ın ifadesi daha doğrudur. Bunlar objektif değerler değildir. Karşılanmayız. Bu karşılama töreni, bizim hatıralarımızdan meydana gelmiş ve sübjektif olan bu âmiller süratle objektif hâle geçmiştir. Çünkü o âlemin, yani ruhların dünyasının özelliği budur. Sizin bütün tahayyülleriniz, bütün imajlarınız derhal objektif hâle gelebilir. Kuş düşünürsünüz, karşınızda gayet güzel kuş vardır. Onu alın, bıkcıncaya kadar sevin, öpün, uçurun, sesini dinleyin. Yani, ona olan konsantrasyonunuz azaldığında, kuş ortadan kaybolur. Sonra başka bir şeye bağlanabilirsiniz. O devam eder.

"Sonsuzlukla yalnız kalmak istiyordum. Çiçek açmış bir çimenlik şeklindeydi sonsuzluk. (Tahayyülü böyle. Böyle düşünüyor sonsuzluğu.) **Doğru söylemek gerekirse, gerçekte çayır ve çiçekler var mıydı, bilemiyorum. Ancak, çevre bana geniş, çiçekli ve iç açıcı bir çimenlik havası veriyordu.** (Tam Arap'ın cenneti burası.) **Altın sarısı bir sisle kuşatılmışım. Bir şeyler görmekten çok, içime doğuyordu şeyler. Bütün dikkatim içeriye yöneliyordu. 'Kendimi' görüyordum. Kendimde, özellikleriyle bir bireyi değil, 'insanı' görüyordum. Bundan, daha sonra yeniden bahsedeceğim. Burada sana, sade-**

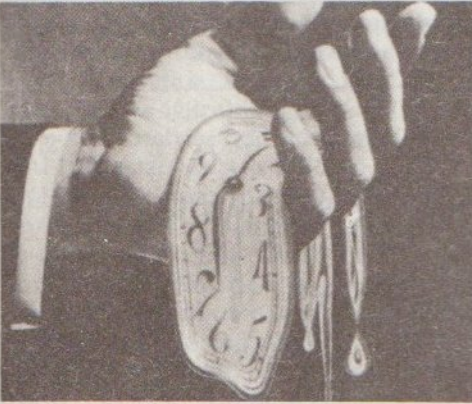
ce başlangıç düşüncelerimi anlatmak istiyorum. 'Bizdeki Tanrı' ile karşılaştırıldıktan sonra bakışlarımı içgüdüsel olarak yukarıya çevirdim. Gözlerim, düşünülebiyecek en son parlaklıktaki gözlere daldı. Pırıl pırıl iyilik dolu bir gülümseme yayıldı. Yeniden hayat veren bir banyo idi sanki. Tüm varlığım coşku içindeydi. Fiziki bir benzetme yapmak gerekirse, damarlarımın yeni bir hayat belirtisi geçiyor, diriliyordum sanki.

Aynı anda yeni âlemimde doğmuş ve yeniden kişisel egomun şuuruna dönmüştüm. Kendimde yeni şeyler görüyordum. Gidiyordum, geliyordum. Eski ve yeni arkadaşlarla görüşmeler yapıyordum. Öyle ki, daha önce burada uzun zaman yaşamış gibiydim. Gittikçe, bir yoğunluğun beni sardığını hissettim. İyi bir banyoya ihtiyacım vardı. Yürüdüm. Geniş ve çorak bir alanın ortasında, dar patikadaydım. Gerisini biliyorsun. Dikkatimi tekrar sana verince, bu uzun süre, dünyadaki gün kavramıyla üç ya da dört güne denk geliyordu."

Bütün bu olaylar, başından geçen bütün bu şeyler, dünya zamanına göre, üç veya dört gün sürmüş. Esasında tebliğ biraz ağır verilmiş. İfade etmek çok zor. Güçlkle tercüme ettik. Yani manalar aktarılmıştır; kelimeler vasıta olarak kullanılmıştır. Manayı yaşayamadığımız, celseyle beraber olmadığımız için zor geliyor.

GÖRECELİKLER

"ZAMANIN tamamen sübjektif olduğunu söyleyebilirim burada. (Burada işlenen her konu ruhların dünyasına ait. Teker teker, ona ait sıfatları, özellikleri veriyor.) Bu âleme yeni geldiğini sanan ve buna kendileri de şaşırın insanlar var. Oysa, dünya yılına göre çok uzun zamandır buradalar."

Unutmayın! Spatyom (ahiret) zamanı dünya zamanından farklıdır.

Yani, şimdi zaman bakımından rölatifliği anlatıyor. Kur'an'da bazı ayetler vardır. Bir ayette, kendilerinin bedeni terk etmeleri emrolduğunda, mealen, "Ya Rabbi, biz ne kadar zaman yaşadık ki, şunun şurasında? Ömür dediğin nedir? Sanki dün doğmuşuz gibi geliyor bize. Biz öldürme, alma." derler. Oysa 80, 90, 100 sene gibi çok uzun süre yaşamışlardır. Ama kendisine hiç yaşamamış gibi geliyor, Aslında günlük yaşantımızda zaman rölatifliğini sık sık yaşıyoruz. Bilhassa heyecansal tecrübelerimiz sırasında, o dakikalar insana geçmez gibi gelir. Halbuki geçen süre, topu topu bir dakikadır. Ama size bir saat geçmiş gibi gelir. Yarım saat dişiniz ağrırsa, bütün gün dişiniz ağrıdı zannedersiniz.

Atıl, hareketsiz ruhlarda, şuur değişiminin kolayca yerleşmesini engelleyen bir durgunluk vardır. Onlar dünyevi şartlarının ve ortamlarının kopyasında yaşarlar. (Örneğin, evindeki koltuğuna oturur, ayaklarını uzatır, kitabını açıp okur. Veya boyuna konken oynar vs. Dünyadaki hâli ne ise o işi yapar.) Bir başka hayat türü olduğunu anlayacak yetenekleri yoktur. Bunlar genellikle "iyi" denilen insanlardır. (Aşağıda, iyi, kendi hâlinde, zavallı, kimseye zararı olmayan insanlar.) Ancak sizi

temin ederim ki, öyle katiller, hem de büyük caniler vardır ki, spirittüel yolda onlardan daha hızlı ilerliyorlar.

Çünkü orada, mütemadiyen mücadele hâlindedirler. Tekâmül bakımından bunu aynı şekilde yeryüzüne de uygulamalıyız. Sadece orada değil, burada da bu böyledir. Kimin ne derecede mücadele yaptığını, yani iç mücadele yaptığını biz bilemiyoruz. Bu bakımdan kimseyi küçük görmeye, aşağılamaya ve tabii buna karşılık kendimizi büyük görmeye, ululamaya hiç gerek yok. Biz kendi hâlimizde, efendi efendi, hanım hanımcık kendi işimizi görürüz, ama hiç bir iç mücadelemiz yoktur. Sadece yer, içer, uyuruz. Ama öyle kimseler de vardır ki, gerçekten dünyevî hayat için suç olan bir şeyi işlemiştir ve bir cezası da vardır elbet. Ama büyük bir mücadele geçirmektedir içinden. Büyük sarsıntılar yaşamakta, şok üstüne şok yaşamaktadır. O insan daha hızlı gelişir. Bunu kabul etmek lâzım. Onun için atalet, pasiflik, "Azıcık aşım, kavgasız başım.", "Aman kimseye bulaşmayayım, onlar da bana bulaşmasınlar.", "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın." gibi lâflar boş lâflardır. Bunlar görünüşte iyi, ama sonuçta iyi olmayan şeylerdir.

Diyeceksiniz ki: "Katil mi olalım?" Hayır. Ama olduğumuz yerde de durmayalım. Muhakkak bir şeyler yapmamız, bir mücadele vermemiz gerekir. Belli bir statüyü muhafaza etmek, belli bir konforu kendi nefsimize lâyık görüp hep onun yorganı altında kalmak doğru bir şey değildir. Böyle bir tutum ideal olamaz. Bir insan yaşamının bütün gayretleri böyle manasız bir şey için sarfedilemez. Siz mücadelenizin gerektirdiği şartları sağlayabilirsiniz. Ama onlar amaç olamaz. Bütün bunları elde ettikten sonra ne olacak? Bu sefer, "Aman bunlara bir şey olmasın..." hırsı başlar. Bütün ömrü de onları muhafaza etmekle geçecektir. Gene bir şey yapmamıştır. Yapamamıştır. Yaptıklarının esareti altında kalmıştır. Muhafaza ettiklerinin her biri, eline, ayağına birer pranga gibi bağlanmıştır ve o ağırlık kendisini olduğu yerde, dipte tutmaktadır. Yani onları bir araç olarak kullanamıyor. Oysa elindekileri kullanabilse, o tip aracı olmayan insanlardan daha kudretli olabilir, daha fazla faaliyet gösterebilir. Bu inceliği kavramak lâzım.

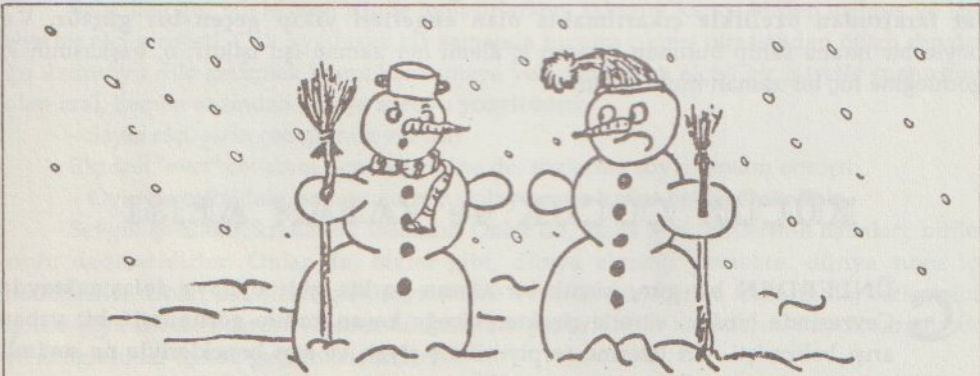
Bu demek değildir ki, dünyada yaşarken, dünyanın gerektirdiği araçları elde etmeyelim. Zaten buna imkân yok. Yani dünyanın bugünkü icabı, şartları buna müsaade etmez. Kazanmaya, belli bir yerde barınmaya, belli bir şekilde üstünüzü başınızı almaya, okumaya, giyinmeye, tahsile, terbiyeye ihtiyacımız zaten var. Tabiat, çevre, ortam, sistem bunu size zaten empoze ediyor. İşte uyanıklığın birinci mertebesi budur: *Ben ve o ayırımı yapabilmek*. "Benim evim de var, arabam da var, param da var vs. On tane bir şeyim ben." Değil! On tane bir şey değilsiniz. "Bunlar var, bunlar burada, ama bunlar ben değilim. Şimdi ben bunları kullanarak neler yapabilirim? Kendimi ve başkalarını nasıl geliştirebilirim?" demek gerekir. Haydi, başkalarını bırakın, o derecede düşünebilmek ayrı bir mertebedir; hiç değilse insanın, "Ben kendimi nasıl geliştirebilirim?" diyebilmesi lâzımdır. Ama öyle değil de, "Bunlar benim incığım, boncuğum, aman bunlar kaybolmasın, benim sevgili oyuncaklarım. Bütün hayatım buna bağlı, bütün konforum buna bağlı." derse, dünyadaki yegâne amacı, bütün ömrü boyunca çalışıp, falan yerde bir yazlık ev almaksa, öte tarafa geçince de, dünyevî şartlarının ve ortamlarının kopyasında yaşarlar ve bir başka hayat türü olduğunu anlayacak yetenekleri olmaz. Bunlar genellikle iyi denilen insanlardır.

"Bu durumu 100 yıl, belki daha da fazla, fark etmeden sürdürebilirler. (Tecrübelerimiz sırasında böyle varlıklarla karşılaştık.) İçeride anormal olan bir şey görmüyorlar. Zira orada normal olmayan bir şeyin olabileceğini dü-

şünmüyorlar bile."

Yani spatyomda kendi hâlinde, hakikaten kimseye zararı olmayan, ama faydası da olmayan insanlar çoktur. Onlar için bunun dışında daha başka türlü bir hareket söz konusu değildir. Yani o, kendisi için gayet normal bir durumdadır ve bir anormallik göremez. Zaten durumunun anormal olduğunu, normal bir yaşam içerisinde olmadığını anlasa, artık siz ona iyi insan diyemezsiniz. O, mücadeleye başlayacaktır. Sağa sola saldıracaktır, bir şeyler yapacaktır. En azından kendisiyle mücadeleye başlayacaktır.

"Uyuyorlar gibi bir hâlleri vardır. Şuurlarının bir kısmı mevcut sadece kararmış, berraklığını kaybetmiş bir şuur. (Uyuyorlar gibi bir hâlleri vardır. Dünyada yaşayan insanlarda daha çoktur bu orantı.) Bunun yanında başka insan grupları da var. 3-4 dünya gününde tecrübelerle dolu uzun yıllar yaşayan insanlar da var. (Yani orada, dünyada 3-4 dünya günü geçmesine rağmen ruh dünyasında tecrübelerle dolu uzun yıllar yaşayan insanlar da var.) Görüntüler, önüme objektif şekiller olarak çıktığı zaman neler öğrendiğimi anlatayım sizlere: Örneğin, kendisini iplerle bağlı sanan o iyi kadın konusunda. Onun durumunu düşünüyordum. Birinin, iki boyutlu olarak önümde dikildiğini gördüm. Bu âlemden bir varlık. Birisinin kendisi etrafında çizdiği tebeşir bir çemberin içine kapatılmış. Umutsuzca, oradan çıkmanın yolunu arıyordu. Ben bu görüntüyü anlar anlamaz, ortadan yok oldu. Bu, kendi dünyasında insanî bir varlığın görüntüsüydü. Etrafındaki engellere çarpıyordu. Bu, kendisinin üç boyutlu bir varlık olduğunu hissetmesine kadar sürdü. Şüphesiz, bu şartları kendisi ortadan kaldırmadı. Ama onları aşarak, onların ötesine geçerek özgürlüğünü kazandı. Artık onları görmüyor. 'Söylemesi kolay.' diye karşı koyacaksınız! Mutlaka büyük bir çaba gerek. Şuna dikkat edin ki, kendi şartlarımızı kendimiz hazırlarız. Nasıl ki salyangoz, sonradan kabuğu olacak maddeyi kendisi üretiyorsa. Bu, şartları gerçek boyutunuza ait şeyler olarak kabul etmemek, giderek onları ortadan kaldırmak demektir."

" Kıştan sonra hayat olduğuna şahiden inanıyor musun ? "

Çocuklara Öyküler

Sunan: Yavuz KESKİN

MUTLU ÇOBAN

KRALLARDAN biri tahtında iç sıkıntısından kıvranmaktaydı. Kendisine danıştığı doktoru ona, bir süre için mutlu bir insanın iç gömleğini giymesini öğütlemişti. Bunun üzerine başvezir derhal yola çıkıp, imparatorluğun dört bir yanında, efendisinin sıkıntısına şifa olacak iç gömleği aramaya başlamıştı. Ama ne var ki, toplumun her tabakasını araştırmasına rağmen, aradığını bulamamıştı.

Meyve vermemiş olan çabalarının üzüntüsü içinde, başkente dönmek üzere, makam arabasıyla bir ormanın kenarından geçerken, gözüne, ağaçlar altında kendi kendine şarkı söyleyip dans etmekte olan genç bir çoban takılmıştı. Adamlarına, genç çobanı hemen yakalamalarını ve sırtından iç gömleğini çıkarıp kendisine getirmelerini emretmişti. Adamlar derhal koşup delikanlının dış gömleğini bir anda soyuvermişlerdi. Ama gördükleri manzara karşısında donup kalmışlardı: Bu mutlu delikanlının iç gömleği yoktu!..

Çocuklar, iç sıkıntısı denilen şey, insanın iç varlığının nefsanîyet ile dolması demektir. Nefsanîyetin kara mürekkebiyle dolmuş olan bir varlıkta ise, vicdanın parıltıları kaybolup gider. Onun için, iç varlığınızı arılaştırmaya, yani duygularınızı yüceleştirmeye ve zihninizi soylu düşüncelerin odağı hâline getirmeye bakınız. Bunu başardığınız zaman içiniz, vicdanınızın o göz kamaştırıcı ışığıyla dolacaktır.

Bu yolda başarılı olabilmeniz için Tanrı'ya tam anlamıyla güvenmeniz gerekir, yani imanlı olmanız gerekir. İman ise, dağları yerinden oynatan bir güçtür, yani yenilik yanlısı hayırlı insanların yolları üzerine bağınaz, cahil, önyargılı ve çıkarıcı insanlar tarafından özellikle çıkarılmakta olan engelleri yıkıp geçen bir güçtür. Ve böyle bir imana sahip bulunan insanın iç âlemi her zaman ışıltılıdır; o, başkasının iç gömleğine hiç bir zaman muhtaç olmaz.

KÜÇÜK ÇOCUK ve YABAN ARISI

GÜNLERDEN bir gün, küçük bir afacan parkta güle oynaya dolaşmaktaydı. Çevresinde birden, süratle çiçekten çiçeğe koşan kadife görünümlü bir yaban arısı belirmişti. Gri üzerine serpiştirilmiş siyah ve sarı benekleriyle ne sevimli seydi! Hangi çocuk onu yakalamak istemezdi!..

İşte bu yüzden, bizim küçük yaramaz, arının peşine düşmüştü bile. Parmaklarının ucuna basa basa bir yaklaşışı vardı ki! Ama yaklaşıp da tam elini uzatacağı anda, arı birden havalanıvermekteydi. Yavrucuğun bu uğraşı belki yarım saatini almıştı. Ama sonun-

da da muradına ermişti. Arı, şahane görünümlü iri bir gülün üzerine konduğu anda hızla seğırtmiş olan çocuk, bir anda gül ile birlikte arıyı da iki avucunun içine alıvermişti. Böylesine nefis bir gülün özsuğunu kendisine çok gören bu ellere tahammül edememiş olan yaban arısı, olanca gücüyle iğnesini çocuğun avucuna batırmakta gecikmemişti.

Olayı görmüş olan anacığı, cıyak cıyak bağırmakta olan yavrusunun yanına koşup, ona şunları söylemişti:

- Yavrucuğum, şunu hiç unutma ki, insana hoş görünüp onu peşlerinden sürükleyen kandırıcı zevklerin gerisinde, çoğu kez bir zehir gizlidir.

BAYKUŞ İLE ATEŞ BÖCEĞİ

ETRAFTA yaydığı yeşilimsi ışığıyla pek övünen bir ateş böceği, karanlık bir gece vakti yolun kenarında şişine şişine tur atmaktaydı. Boş gururu yüzünden kendini, yeryüzünde eşi menendi bulunmaz bir varlık gibi görmekteydi; hatta yıldızlardan bile parlak olduğunu düşünmekteydi.

Böyle boş hayaller kurduğu sırada aç bir baykuş, aniden pike yapmış ve onu kaptığı gibi bir lokmada yutuvermişti.

Alçak gönüllülüğü benimseyip, huzur ve güvenlik içinde yaşamak yerine, parıltılı şartlar içinde kasım kasım kasılmayı tercih edenin sonu başka ne olsundu yani!

KRAL ve ELÇİ

GÜNLERDEN bir gün, kralın biri, elleri ve dizleri üzerinde emeklemekte ve sırtına bindirmiş olduğu küçük prensi sarayın salonunda gezdirmekteydi. Yaramazın hâli görülecek şeydi! "Deh!" diye bağırarak kamçısını havada bir şaklatışı vardı ki! Hani atı da, yaman bir attı!

Baba ile oğul böyle neşe içinde oynaşırlarken, salonun kapısı birden açılmış ve içeriye bir elçi girmişti. Çok uygunsuz bir zamanda huzura çıkmış olmasından ötürü duyduğu üzüntüyü dile getirmek üzere konuşmaya yeltenmiş olan elçiyi bir işaretle susturmuş olan kral, hemen ardından ona şu soruyu yöneltmişti:

- Sayın elçi, sizin çocuğunuz var mı?

Elçiden "evet" cevabını alması üzerine de, sözlerine şöyle devam etmişti:

- Öyleyse salondaki turumuzu tamamlayıncaya kadar bekleyebilirsiniz.

Sevgili çocuklar, krallar da insandır. Onlar da, bizler gibi, birilerinin babaları, birilerinin dedeleridirler. Onlar da, bizler gibi, dünya ekmeği yemekte, dünya suyu içmektedirler. Onlar da, bizler gibi, sevinmekte ve üzülmemektedirler. Onların da, bizler gibi, iyileri veya kötülere vardır. Aramızdaki tek fark şudur: Onlar hayatlarını büyük saraylarda ve zenginlikler içinde geçirmektedirler.

Çocuklar, şunu daima hatırlınızda tutunuz ki, insanlar kendi aralarında, Tanrı yasalarına uygun veya aykırı hareket edişlerine göre derecelenirler. Erdem sahibi olan donu yamalı bir yoksul, her zaman için, erdemsiz bir kraldan üstündür.

ÖLÜMSÜZLÜĞÜN

SIHİRİ

George W. MEEK Metascience Vakfı Araştırma Başkanı
(Geçen Sayıdan Devam)

Florida'da çekilen bu resim, pancurların arasında parlayan güneşi gösteriyor. Güneş ışığının morötesi dalga uzunlukları, küçük çocuğun etrafındaki enerji alanlarıyla birbirlerini etkilemektedir; öyle ki, sonuç fotoğraf filmi üzerindeki ışığa hassas karışıma çarpıcı bir şekilde kaydedilmiştir.

Bu resim birkaç yıl önce Connecticut'ta bir Noel partisinde çekildi. O toplantıda birçok medyom vardı ve öyle ki, hava psişik enerjiyle dolmuştu. Bir flaş ve sıradan bir instamatik fotoğraf makinesiyle çekilen bu fotoğraf, atmosferin oradakilere görünmez durumda olan enerji alanlarıyla dolu olduğunu göstermektedir.

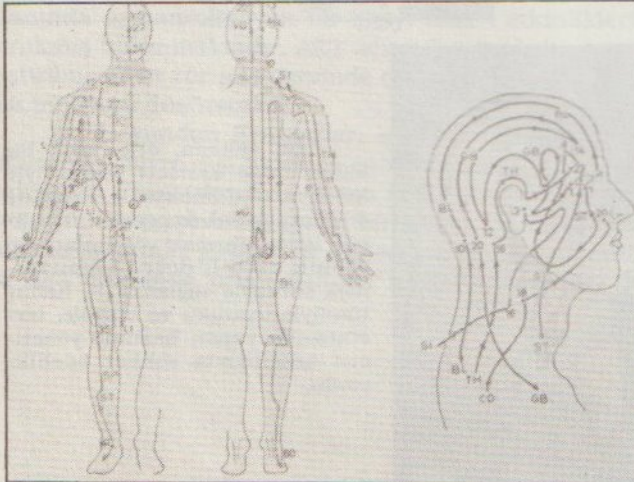
Almanya'da çekilen bu fotoğrafta, film üzerindeki emülsiyon, girdap yapan beyaz bantlar şeklinde enerji alanlarını göstermektedir. Bu enerji alanları, orada bulunan çok hassas (psişik anlamda) küçük bir kız tarafından meydana getirilmiştir.

Burada, başka bir Filipinli şifacı olan José Mercado, Alaskalı bir kadın hastayı iyileştiriyor. Fotoğraf filmi tarafından yakalanan ve nabız gibi atan beyaz ışığın üç boyutlu şerit şeklindeki görünümüne dikkat edin. (O sırada hazır bulunanların hiç biri tarafından görülüyordu.)

Bu mutak olmayan resimlerde ne tür bir sihir olduğunu anlama konusunda, modern

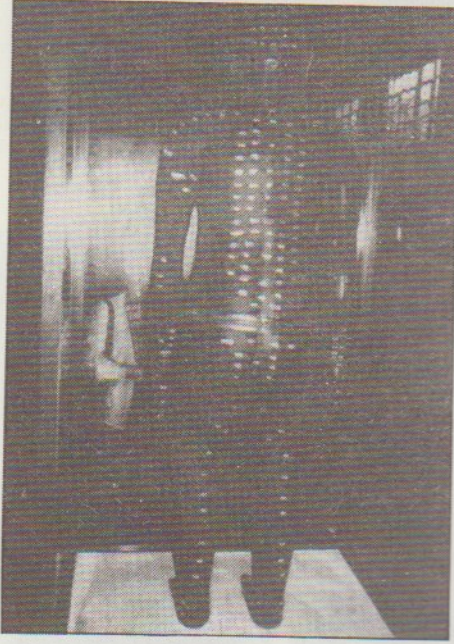
Filipinler'in kuzey yöresindeki pirinç ekme alanlarında yaşayan ruhsal şifacılarla çalışırken, bu kırmızı-turuncu şifa enerjisi patlamasını filme alma şansına eriştim. (Resmin orijinalinde taralı bölge, kırmızı-turuncu renktedir.) Şifacı Josefina Sisson ta Avustralya'dan gelen hastanın gözünü iyileştirmeye henüz başlamış durumda. Bu ani şifa enerjisi patlaması, beraberimde getirdiğim beş kişilik uzman grubu üyeleri tarafından **görülüyordu**, ancak fotoğraf filmi emülsiyonu tarafından ayırt edilmiş ve kaydedilmişti.

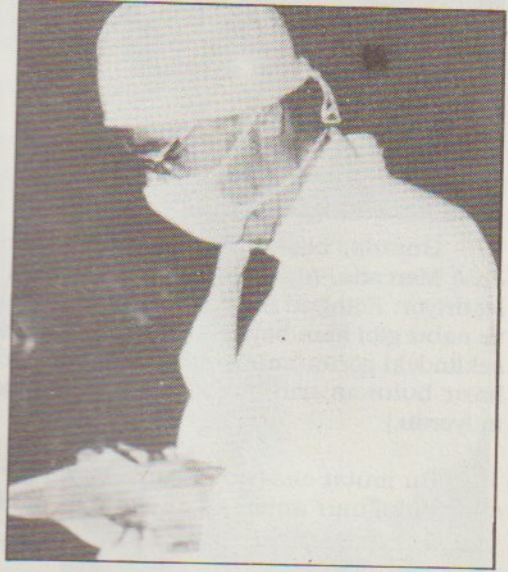
tıp ilminin çok az bildiği, bedenimizde mevcut iki görünmez enerji sistemini göz önüne almak yararlı olacaktır. Şimdilik bu sistemleri direkt olarak ne görebiliyoruz, ne de fotoğrafını çekebiliyoruz.

Sistemlerden biri akupunktür boylamları olarak bilinir. Sanki bedenimizin yüzeyinde, televizyon içindeki elektronik malzemelerin monte edildiği baskılı devreler var gibidir.

Görünmez olmasına rağmen, bu aküpunktür boylamlarının gerçekliği, Çin'de 1900 yıldan daha fazla bir zamandır bilinmektedir. Bu resmi 1979'da, Soo Chow'daki (Çin) bir müzede çektim. Cam kafes içerisindeki bu bronz heykelde, aküpunktür boylamlarındaki belli noktalarda delinmiş küçük delikler vardı. 200 yıl önce, tıp okulu profesörü heykeli koyu renkli balmumu ile kaplıyor, döküm oyuklara su dolduruyor ve aküpunktür boylamlarından birindeki belli bir deliğe iğne sokmasını isteyerek tıp öğrencisini sınyordu. Eğer öğrenci iğneyi uygun yere soktuysa, iğneyi çektikten sonra o delikten su akacak ve bu da öğrencinin başarısını doğrulayacaktı.

Daha sonra, Nanking'deki (Çin) bir hastanede aküpunktürün **yegâne** anestezi olarak kullanıldığı bir seri ameliyatı izlemek suretiyle, aküpunktür sisteminin gerçekliğini şahsen doğrulamak şansını elde ettim.

Bu vakada, orta yaşlı bir kadın mide kanseri şüphesiyle ameliyat edilmektedir. Yegâne anestezi, kulak kepeğine üç küçük iğne batırmak ve bunlara üç voltluk darbeli doğru akım vermek suretiyle sağlanmıştır. Kadın tümüyle uyanıktı ve bizimle, tercümanlık yapan hastane yöneticisi aracılığıyla sohbet edebiliyordu.

(Çeviren: Erol KONYALIOĞLU)

(Devam edecek)

PSİŞİK HABERLER

Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) ve Doğal Tedavinin Geleceği

GÜNÜMÜZDEN 1992'ye kadar olan süre, İngiltere'deki Doğal Tedavi gelişimi tarihinin en önemli dönemi olacak. Belirtilen tarihte, AET'nin kapsamı içine giren tüm ekonomik alanlarda tam bir uyuma varılmış olacaktır.

O tarihe kadar plânlar tamamlanmamış olsa bile, daha ayrıntılı kanunların ve yönetmeliklerin çıkarılacağı esaslar o zamana kadar belirlenmiş olacaktır.

Öteki alanlarda olduğu gibi; yöntem, araç ve uygulama bakımından, tüm Ortak Pazar ülkeleri arasında büyük ayrılıklar bulunmaktadır. Bu farklılıklar sadece, büyüklük ve biçim bakımından değil, fakat tecrübe, tedarik ve iletim açısından da söz konusudur.

Doğal Tedavi alanı, öteki ekonomik etkinlikler alanı gibi farklılıklar arz etmektedir. Her ülkedeki tedavi uygulaması az çok birbirinden farklıdır. Fransa'da olduğu gibi, İngiltere'de de, tıbben uzman olmayan kimselerin tedavi yapmaları kanunen yasaktır.

İtalya ve İspanya gibi bazı ülkeler, söz konusu tarihle ilgili olarak çok tedirgin olmuşa benzememektedirler. Almanya ve Hollanda gibi bazı ülkeler ise, standartlar ve yöntemler konusunda kesin kurallara sahip bulunmaktadırlar.

Ülkelerdeki çalışanların durum ve tutumlarıyla, ülkelerinin onlara karşı tavırları ne olursa olsun, 1992'den sonra hepsi aynı kanunlara itaat ediyor olacaktır.

AET düşüncesi şimdi, bu tedavi konusunda ne kadar ilerlemiş durumdadır?

İlk hamle Fransa'dan gelmektedir. Bu makuldür, çünkü Fransız kanunları, tıp alanında uzman olmayan bir kişiyi tedavi etkinlikleri alanının tamamen dışında bırakmış bulunmaktadır. AET açısından bu tutumun şu ya da bu şekilde serbestleştirilmesi her tür şifa üzerinde çalışan doktorların şimdiki tekeline otomatik olarak tehlikeye düşürecektir.

Bu bakımdan Fransızlar, şimdiden herhangi bir tıbbi sıfatı bulunmayan şifacılarını devre dışı bırakma çalışmalarına girmiş bulunmaktadır. Kuşkusuz, bu bakımdan Fransızlar Avrupa'nın öteki ülkeleri tarafından da destek görmektedir. Örneğin, bu çerçevede yapılan bir çalışmada şifanın herhangi bir şekliyle ilgili bir çalışmaya (etüde) girecek bir kimseden, orta tahsil muhakkak istenmektedir. Fakat bir AET ülkesinde "orta tahsilden" ne kastedilecektir? Bu da ayrı bir konu.

(PSYCHIC NEWS'dan)

DÜNYANIN AÇIKLANAMAYAN GİZEMLERİ

Robert J. RICKARD

Muzip Ruhlar

Poltergeist'lar (Okunuşu: polturgayst)

"Poltergeist" terimi, "gürültücü hayalet" anlamına gelir ve geri bedensiz varlıkların cezbedildiği ortamlarda meydana gelen çeşitli garip olayları da ifade eder. Örneğin, cisimlerin havalanmaları, aniden görünüp kaybolmaları; işitilen darbe sesleri ya da diğer garip görüntüler; hatta kimin yazdığı belli olmayan yazılar bu kapsamdadır.

Fotoğrafta, bir Fransız köyü olan St. Jean de Maurienne'de yaşayan Costa ailesinin, 1955 yılı Haziran ayında, bedensiz geri varlıklar tarafından rahatsız edilmeleri sırasında, havada uçan tava, kapak ve makas görülmektedir.

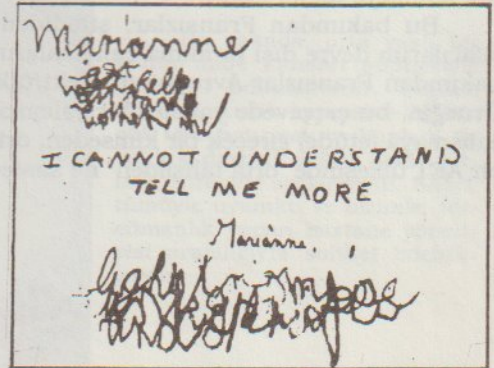
Bu tip ürkütücü olaylara eskiden, şeytan ya da cadıların sebep olduğu düşünülürdü, fa-

kat modern parapsikologlar bu olaylara, henüz keşfedilmemiş bir tür "maddeye hâkim zihin" gücünün, daha muhtemel sebep olduğu görüşündeler.

Borley Papaz Evi:

Essex'deki Borley papaz evinin, İngiltere'de, geri bedensiz varlıkların en çok uğradığı yer olduğu söylenir. Burada birçok esrarengiz olay olmuştur. Bunlardan biri, XIII. yüzyılda yaşamış bir rahibenin, azap çeken ruhunun duvarlara karalanmış ürkütücü suçlamalarıdır. Bu yer, o günlerin en ünlü hayalet avcısı Harry Price, araştırmalarını bitiremeden, 1939 yılında açıklanamayan bir yangınla yerle bir olmuştur.

Fantom Eller

Hayalet Eller

1975 yılında Avustralya'nın Adelaide Bölgesi'nde Neville D'Cruz tarafından çekilmiş, masum görünümlü şu aile fotoğrafına bakın! Ancak filmin banyo edilmesinden sonra, Neville'nin kardeşine sarılmış bedeni olmayan eller farkedilmiştir. Üst üste iki poz çekilmemişti ve de duvar ile bank arasında, küçük bir çocuğun sığacağı kadar bile yer yoktu.

Bu gibi fotoğrafları geleneksel fantom teorilerine sokmak zordur. Bazı araştırmacılar, bunların kökenlerinin insan zihninde olup olmayacağını merak etmektedirler. Yani, "maddeye hâkim zihin" gücü, şuursuz gerilimlerini ifade için yeni bir tuval bularak, bu imajı doğrudan doğruya film üzerinde oluşturabilir miydi?

DUYURU

Ruh ve Madde Derginiz Mart 1989 sayısından itibaren, kağıt ve baskı fiyatlarında görülen artışlar nedeniyle; eskiden olduğu gibi 3 forma ve fiyatı da 3000 TL. olarak satılacaktır.

Ruh ve Madde Yayınları

Selman GERÇEKSEVER

◆ Jossie L. HUGHES ◆

İÇGÖRÜ

1949 yazında yeni taşındığım Lexington, Va.'yı daha iyi keşfedebilmek için işimden bir gün izin almıştım. Benim en fazla görmeyi tercih ettiğim yer, başlangıçta bir tepenin üstüne kurulu daha sonra nehrin akıntıları ile tepenin yamaçlarına sürüklenen eski tarihi mezarlıktı. Jackson Stonewall burada, ilk karısının yirmi yaşında doğum yaparken ölmesinden sonra (Bunu mezar taşlarının üstünü okuyup öğrenmiştim.) evlendiği ikinci karısının yanında yatıyordu.

Oraya oldukça uzak bir bölgede ise, İç Savaş sırasında şehit olmuş askerlerin bir anıt etrafında yerleştirilmiş mezarlarını gördüm. Birlik askerleri kuzeye doğru, konfederasyon askerleri ise, güneye doğru muntazam olarak gömülmüşlerdi.

Buraya yaptığım ziyaretlerin birinde bir mezar taşı gördüm, bunu ilk ve tek bir kere görmüştüm. Kendi kendime, bu taşı nasıl olup da daha önce fark etmemiş olduğumu

düşündüm, çünkü üzerindeki yazı, hemen hemen taşın bütün yüzeyini kaplıyordu. Hafızamda yer ettiği kadarı ile, buna benzer bir şey yazıyordu:

"Tuğamiral Matthew Fontaine Maury (1806-1873) Denizler Rehberi. 1826 - 1830 arası Vincennes'i ile bütün dünyayı dolaştı. Atlantik, Pasifik ve Hint Okyanusu' nun akıntı ve rüzgâr haritalarını çıkardı ve bu ilk çalışmaları 1934'te bastırdı. Gemi ve buzdağı çarpışmalarını önlemek için, şu anda bile kullanılmakta olan iki Atlantik hattını çizdi..."

Bu benim için tamamen yeni olan bir şeydi. Oldukça etkilendim ve yazıyı birkaç kere üst üste okudum, ona hiç dokunmadım. Keşke dokunsaydım...

Birkaç gün sonra arkadaşlarım Bay ve Bayan David Etheridge, Romanoke'dan beni ziyarete geldiler.

Onlara, Lexington'da görmeye değer yerleri ve

özellikle o eski mezarlıkla Maury'nin mezarını anlattım. Görmek istediler. Hep beraber mezarlığa gittik. Stonewall Jackson'u, İç Savaş'ın şehitlerini geçip Tuğamiral Maury'nin mezarının bulunduğu yere gittik.

Dosdoğru, mezar taşını daha önce gördüğüm noktaya yürüdüm ve şaşkınlıkla donakaldım. Orada değildi. Bütün çevreyi, taşın yerini doğru hatırlayamadığım düşüncesiyle gezdim, fakat çabalarımın boş olduğunu hissediyordum. Hatta mezarlık sorumlusu Kenneth Harrison'a uğrayarak taşın yerini sordum. Ancak o, bütün taşları bildiğini ve benim sorduğum taş hakkında hiç bir bilgisi olmadığını söyledi.

Birkaç yıl sonra bu olayı, Nevada'da bir arka yolda giderken, yeni boyalı, harika çiçeklerle bezemiş bir kulübeyi gördüklerini söyleyen, ancak dönüşte, araştırmalarına rağmen bu kulübeyi bulamayan arkadaşımın başına gelenlerle

bağdaştırdım.

Hikâye Dr. Carl Jung'un anlattıkları ile bağdaşiyor. "Anılar, Rüyalar ve Yansımalar" isimli eserinde, İtalya'da Ravenna kentinde bulunan, M.S. beşinci yüzyılda yaşamış Romalı Kraliçe Galla Placidia'nın mezarının yanında bulunan bir Ortodoks kilisesinin vaftiz salonundaki mozaiklerle ilgili bir görüntüyü anlatıyor. Jung ve arkadaşı, yirmi dakika kadar mozaiklerin önünde durup, İsa'nın dalgaların arasında gömülmekte olan Pe-

ter'e nasıl elini uzattığını incelemişlerdi. Doktor mozaiklere o kadar dikkatli bakmıştı ki, daha sonra bunu bütün detayları ile anlatabilmekteydi. Mozağin fotoğraflarını satın almak istedi ama onların mevcut olmadığını öğrendi. Yıllar sonra oraya giden bir ahbabından kendisi için fotoğraf çekmesini istedi, fakat arkadaşı ona böyle bir mozağın olmadığını söyledi.

Bu olay açıklanabilir mi? Dr. Jung bunu bir "içgörü" olarak nitelendirdi

ama bu görüntüler nasıl gerçekleşiyor? Öncü bir kadının güzelliğe o kadar düşkünlüğü ki, beyaz badanalı, kırmızı çiçekli evi o kadar mı kuvvetli olarak hayal etti de, bu hayal birkaç dakika için gerçekleşti? Acaba Tuğamiral Maury yaşadığı ve öğretmenlik yaptığı Lexington'da gömülü olmayı çok mu istedi? Acaba ilham kaynağı olan bir artist mi bu mozaikleri görebildi? Neden acaba bazılarımız bu "içgörüyü" yaşıyoruz?

(Fate, Ağustos 1979)

BIÇAKLI KARA ADAM

● June L. VERGASON ●

Rüyaların bizi, gelecekte olacak olan olaylara karşı uyardığı konusuna her zaman inanmışımdır. Birçok olayda da bu açıkça kendini ispat etmiştir. Ancak rüyalarımın biri, daha fazla kendini bu yönde belli etti.

1956 baharında bir sabah kocam Ralph, çalıştığı yer olan N.Y. Mountville'deki işine gitmek için evden erken çıktı. Onun gidişinden sonra tekrar yattım. Ama bu yatış, meğerse korkunç bir kâbus görmek içinmiş.

Uzun boylu, yapılı, siyah saçlı, delici bakışlı bir adam, rüyam boyunca, e-

lindeki parlayan keskin bıçağı ile beni kovalıyordu. Bütün gücümle kaçmaya çalıştığım hâlde, adam beni her seferinde yakalıyordu. Dehşet içinde haykırarak uyandım. Bağırمام, alt kattaki yatak odasında uyuyan büyük annemi korkutmuştu. Kendimi toparladığımda aşağıya inip ona, sadece kötü bir rüya gördüğümü söyledim.

Aradan geçen aylar zarfında da, bu rüyayı tamamen unuttum.

Bu arada sağlığım git-tikçe bozulmaya başlamıştı. 5 Mart 1957'de, iki gün korkunç ağrılar çektikten sonra, doktorum

beni Cornwall N.Y.'ta bir hastaneye yatırdı. Cerrahi müdahaleye ihtiyacım olacağını düşündüğünden ve kendisi de bir cerrah olmadığı için, o güne kadar ismini duymadığım bir doktoru konsültasyon için çağırdı.

Cerrah odaya girdiğinde şaşkınlıktan bayı-lacaktım. Bu adam, geçen sene beni rüyamda kovalayan adamın ta kendisi idi. Ve tekrar, bu bıçaklı adamdan kaçmama imkân yoktu. Tahmin edebileceğiniz gibi ameliyat başarılı geçti. Yoksa ben bu rüyamı burada aktaramazdım.

(Fate, Ağustos 1979)

OKUYUCULARIMIZLA..

Sn. Yeşim AVCI – BALIKESİR

Özetle, çeşitli boyutlardaki yasa sayılarını soruyorsunuz.

Bu soruyu sormakla, çok esaslı bazı gerçekleri de kabul etmiş oluyorsunuz. Yani demek istiyorsunuz ki, maddesel kâinat, varlıkların görgü ve tecrübe edindikleri bir tekâmül ortamıdır. Varlıklar çok çeşitli tekâmül seviyelerinde olduklarına göre, tatbikat yaptıkları ortamlar da buna uygun olmalıdır. En önemlisi, ruhsal ve maddesel sistemlerin ahengine bakarak, onların şaşmaz yasalarla ayakta durduğunu, gayet mantıklı bir şekilde kabul ediyorsunuz. Merak ettiğiniz husus, bu farklı sistemlerde işleyen yasaların nitelik ve nicelikleri.

Hiç şüphesiz ki, bu muazzam varlık panoramasının tasvirini, yasaların işleyiş mekanizmasını bilecek ve size aktaracak takatte değiliz. Ama gene de bazı yaklaşımlarda bulunabiliriz. Şu kesindir ki, varlık âlemi şaşmaz bir düzen içerisindedir ve her yaşam boyutunun kendisine has yasaları vardır. Ne var ki, daha dünya yaşamımızda geçerli olan maddî ve ruhsal yasaları bilmezken, diğer âlemlerinkini hiç bilemeyiz. Gene de bazı genel prensiplerden söz edebiliriz.

Örneğin, Gürcüye'ye göre, sonsuz ışınlar içerisinde Dünyamız'ın dahil olduğu "yaratılış ışını" yedi kademelidir ve her kademenin belli sayıda yasaları vardır. Bu yaratılış ışınının başlangıcı Mutlak'tır ve yasa sayısı 1'dir. Ve iniş şöyle sıralanır: Bütün âlemler (yasa sayısı: 3), bütün güneşler (yasa sayısı: 6), Güneş (yasa sayısı: 12), bü-

tün gezegenler (yasa sayısı: 24), Dünya (yasa sayısı: 48) ve Ay (yasa sayısı: 96).

Görüldüğü gibi, aşağıya inildikçe ya da geri tekâmül seviyelerinde yasa sayısı artıyor. Varlık geliştikçe yasa sayısı azalıyor, sadeleşiyor; ama o ölçüde kapsamı ve kudreti artıyor. Yani varlığın İlahî Kudret'i tezahür ettirme gücü arttıkça yasa sayısı da azalıyor. Bu ise, varlığın etkinlik sahasının genişlemesi, imkânlarının artması demektir.

Doğal olarak yasa sayılarına göre bu dizelenme, bir hiyerarşi anlayışını ortaya koyar. Yani varlıklar ellerindeki yasa sayılarına göre bir kademeleşme meydana getirirler. Ve az sayıda yasanın geçerli olduğu üst sistemdeki varlık plânı, daha fazla sayıda yasanın geçerli olduğu sistemlerdeki varlıkları görüp gözetirler, tekâmüllerine göz kulak olurlar.

Dünya hayatımızın amacı, daha az sayıda yasanın geçerli olduğu sistemlere geçebilmek içindir. Ve her varlık bilerek, bilmeyerek; yavaş ya da hızlı, bu yolda ilerler. Bu amaca daha büyük adımlarla yaklaşmanın bilgisi vardır: Vicdanlı ve makûl yaşamak. Vicdanlı yaşam konusunu sindirenleri ise şuurlu yaşam bekler. Şuurlu yaşam için çok güçlü, çok sabırlı olmak gerekir. Şuurlu yaşam, başkasını kendi gibi görmek, ayrılığı gayrılığı otomatik olarak ortadan kaldırmaktır. Zordur. Ama daima bu çaba içerisinde olmak, nefesimizi açacaktır. Az sayıda yasanın geçerli olduğu, geniş ve ferah imkânlardan yararlanmayı istemez misiniz?

İNSANIN ALT - ÜST OLUŞU

İNSANIN alt-üst oluşu, nefsi ile vicdanının çarpışması muhakkak yakındır ve ke-sindir. Elde kılıç, bakalım hangisi hangisini temizleyecek? Ama bu tarzda bir kıyamet, insanın insanla hesaplaşması ya da insanın kendisiyle, "Şunu yap, cennete gidersin, bu-nu yapmazsan kâfir olursun, ya da İsa'nın şu-su, Muhammed'in busu olursun..." tarzındaki hesaplaşması değil, tamamen bunların dışın-da, insanın kendisiyle hesaplaşmasının devri yaklaşmıştır. Gerçek kıyamet odur. Ondan sonra zaten dünyayı ne yapacaksınız? İster yaşasın, ister yaşamasın, isterse inilâk et-

sin. Sizin için bir şey ifade etmez, çünkü dünyaya bakış açınız değişir. Çünkü sizin, evrenin neresinde bulunduğunuza dair bir fik-riniz ve bilginiz gelişmiş olur. Küresel bir anlayışa doğru gidersiniz. Kürenin ortasında yaşamaya başladığınız zaman, kürenin cidar-larının hepsinin size yakın olduğunu, hiç bir şeyin sizden uzak olmadığını, sizinle onlar arasında bir fark olmadığını, tüm ayrılıkların sahte olduğunu, insanların nefislerinden, ap-tallıklarından doğduğunu, tüm ayrılıkların ve her şeyin her bakımdan aslında insan için, insanın lehine, insanın gelişmesi için ol-duğunu, fakat bunları uzun bir süre insanın aleyhine, insanın gerilemesi için görmekte olduğumuzu anlayacağız.

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL:

- 7 Mart : Serbest SORU - CEVAP Ergün ARIKDAL
14 Mart : Ruhçu Yaşamda
Niyet ve Samimiyetin Önemi Halûk HACALOĞLU
21 Mart : İbadet Ünal GÜNER
28 Mart : Obsesyon..... Cezmi AKSOYLU

YER: Dernek Merkezi, Taksim, Saat: 19.30 - 21.000

ANKARA:

- 25 Şubat : Kendini Bilmeyen İnsanın Gerçeği Erol KONYALIOĞLU
25 Mart : Tekâmül Zorunludur..... Cezmi AKSOYLU
29 Nisan : Makul Vicdanlı Yaşamın
Getirdikleri..... Fulya DEMİREL
Halûk ÖZDEN
27 Mayıs : Şuurlu Yaşam Tatbikatları Ergün ARIKDAL

YER: Fransız Kültür Merkezi, Kızılay, Saat: 14.00 - 16.00

İZMİR:

- 25 Mart : Tekâmül Erol KONYALIOĞLU

YER: Amerikan Kültür Merkezi, Alsancak, Saat: 14.00 - 16.30

Giriş serbest ve ücretsizdir.